ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014 - Τεύχος 127

Εκκλησία και Ιεραποστολή

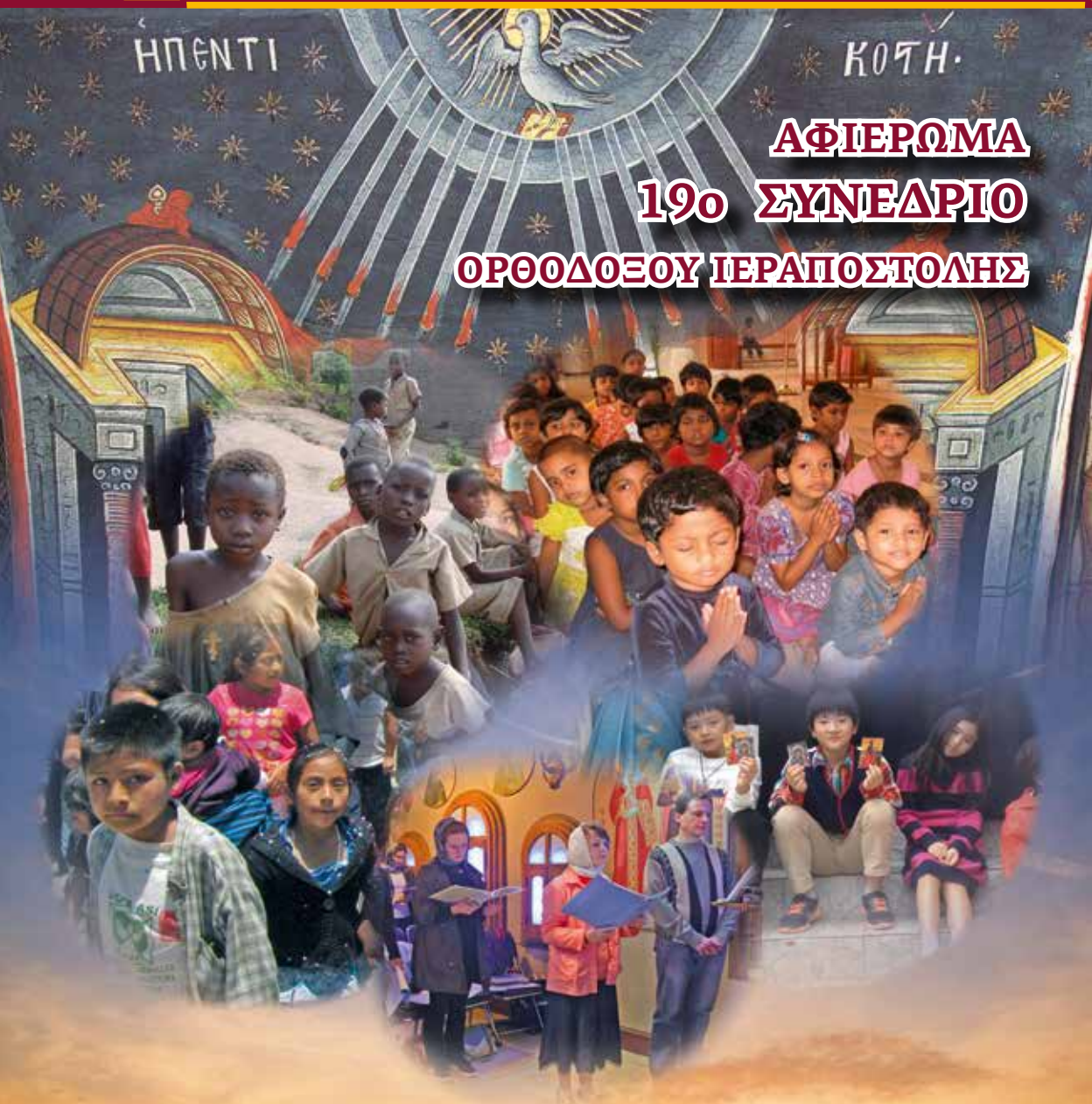

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** όδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρώ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ALPHA BANK**
(πρώην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
με ἀριθμό: **471.00.2002.005848**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ὕλης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ἐκδοσης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανοῦ

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟ 19ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Εἰσηγητική ὁμιλία Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφείμ

- Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,
- Ἀξιότιμε κ.Πρόεδρε τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου
- Ἀξιότιμος κ. Πρόεδρε τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί ἀξιότιμοι κκ. Πρόεδροι τῶν Παραρτημάτων τῆς Ἱεραποστολῆς
- Ἐλλογιμώτατοι κύριοι Καθηγηταί
- Σεβαστή Διευθύντρια τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ» Λεβαδείας καί τῶν Νεανικῶν Κατασκηνώσεων Ἀράχωβας
- Ἀγαπητοί Σύνεδροι,

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγάθου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως καί τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τοῦ Πρώτου καί Κορυφαίου Ἱεραποστόλου τῶν αἰώνων, μᾶς συνήγαγε καί ἐφέτος στόν εὐλογημένο αὐτόν λόφο τῆς Ἀράχωβας, τό πνευματικό μας Θαβώρ, μετά τόν ἑορτασμό τοῦ πανευφρόσυνου καί εὐλογημένου Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ, δηλ. μετά τόν Δεκαπενταύγουστο καί τήν μεγάλη Θεομητορική ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Συνήλθαμε καί πάλι μέ τήν Ἁγιοπνευματική Χάρι καί εὐλογία γιά τό καθιερωμένο ἀπό πολλῶν ἐτῶν ἀπό τόν ἀλησμόνητο Πνευματικό μας Πατέρα καί Ἱδρυτή τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ἀοίδιμο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυρό Κωνσταντῖνο (τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη νά εἶναι αἰωνία καί οἱ εὐχές του νά μᾶς ἐπισκιάζουν), ἐτήσιο Ἱεραποστολικό Συνέδριο στίς Νεανικές Κατασκηνώσεις τῆς Ἀράχωβας. Ἐλάβαμε προηγουμένως καί τίς εὐχές καί εὐλογίες γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου μας ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη τῆς Θεοσώστου αὐτῆς Ἐπαρχίας, τόν Μητροπολίτη Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεώργιο. Τό πνευματικό Θαβώρ τοῦ εὐλογημένου αὐτοῦ λόφου ἀποτελεῖ πηγή δυνάμεως, φωτισμοῦ, ἐμπνεύσεως καί πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ γιά ὅλους μας, ἀφοῦ ἐδῶ ἀναπαύεται ἐν Κυρίῳ ὁ ἐμπνευστής μας, χειραγωγός καί καθοδηγητής μας εἰς τό Ἱερό καί Ἀποστολικό, τό Ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Κων/νος.

Σέ καιρούς ἠθικο-πνευματικῆς, ἀλλά καί σοβαρῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, σέ καιρούς ἀποστασίας ἀπό τόν

Πανάγιο Θεό τῶν Πατέρων ἡμῶν καί τό ἅγιο θέλημά Του, σέ καιρούς φανερῶν καί ἀφανῶν διωγμῶν τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας,ἐντός καί ἐκτός τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Ἔθνους, καί ἰδιαίτερα στίς μουσουλμανικές χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, σέ δυσχείμερους χρόνους, πού πολεμεῖται ἔσωθεν καί ἔξωθεν ἡ Ὀρθοδοξία μας καί ἡ ἀνεκτίμητη Ὀρθόδοξη Παράδοση καί Παρακαταθήκη βάλλεται ἀπό τά πυρά τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῶν ἑτεροδόξων καί αἱρετικῶν παρατάξεων καί ὁμολογιῶν, σέ δύσκολους καιρούς, πού τά καταλυτικά ρεύματα τῆς Παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς Πανθρησκείας ἐπιχειροῦν νά καταλύσουν καί νά σαρώσουν *«ὅρια αἰώνια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο»*, ἡ Ὀρθόδοξος Ἱεραποστολή, ἐσωτερική καί ἐξωτερική, ἔχει νά ἐπιτελέση ἕνα τεράστιο καί σωτήριο ἔργο: τό ἔργο τοῦ ἀληθινοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εὐαγγελισμοῦ καί ἐπανευαγγελισμοῦ. Ὁ πρῶτος καί μέγιστος Ἱεραπόστολος τῆς ἀνθρωπότητος Ἰησοῦς Χριστός εἶπε στούς μαθητάς καί Ἀποστόλους Του· *«πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τό Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καί βαπτισθείς σωθήσεται, ὁ δέ ἀπιστήσας κατακριθήσεται»* (Μαρκ. 16, 15-17).

Ἡ θεματολογία τοῦ Συνεδρίου εἶναι πολύ σπουδαία. Τό γενικό θέμα: Ἐκκλησία καί Ἱεραποστολή καί τά ἐπί μέρους θέματα εἶναι μεγάλου ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντος.

«Τό Ἱεραποστολικό ὁδοιπορικό στήν Τουρκία καί τήν Κορέα» μέ τόν Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἐλευθέριο Χαβάτζα θά μᾶς δώση σημαντικά ἱεραποστολικά μηνύματα, πού ἀπορρέουν ἀπό τήν Κυριακή ἐντολή. «Πορευθέντες ...». Ὁ συνδυασμός τῆς Χριστιανικῆς - φιλοσοφικῆς ἠθικῆς μέ τήν Ἱεραποστολή, πού θά μᾶς παρουσιάση ὁ ἐλλογιμώτατος κ. Κων/νος Νιάρχος, Καθηγητής τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας στή Φιλοσοφική Σχολή τοῦ ΕΚΠΑ, θά μᾶς βοηθήση νά ἐννοήσωμε τά ἠθικά καί πνευματικά ἐρείσματα τῆς Ἱεραποστολικῆς κινήσεως καί τοῦ θεοκεντρικοῦ ἔργου αὐτῆς.

Ἐπίσης, τό περισπούδαστο θέμα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προσφιλοῦς μοι ἀδελφοῦ, Παν/του Ἱερομονάχου π. Μύρωνος Σιμωνοπετρίτου, *«Ἐκκλησία καί ἐσωτερική Ἱεραποστολή»*, θά καταδείξη μέ σαφήνεια τήν πολλή στενή καί ἄρρηκτη σχέσι, πού ὑπάρχει μεταξύ τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καί τῶν δύο τέκνων της, τῶν δύο βλαστῶν της: τοῦ Μοναχισμοῦ καί τῆς Ἱεραποστολῆς. Καί ἀκόμη πώς, ὅταν ἡ Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι ζῶσα καί ἐλευθέρα κατά Θεόν, ἀπαγκιστρωμένη ἀπό ἀσφυκτικούς κλοιούς καί πιέσεις τῆς Κρατικῆς ἤ ὁποιας ἄλλης ἑτεροκλίτου ἀντιθέου ἐξουσίας, τότε κατ' ἀκολουθίαν καί τά δύο αὐτά πνευματικά της τέκνα, ὁ Μοναχισμός καί ἡ Ἱεραποστολή, θά θάλλουν καί θά εὐδοκιμοῦν κατά Θεόν.

Καί τό ἀκόλουθο θέμα, πού θά παρουσιάση ἡ εὐσεβής Πρεσβυτέρα Μαργαρίτα Δαδανοῦ καί ἀναφέρεται στίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς, πού ἀντιμετωπίζουν οἱ Ἱεραπόστολοι στό Ἱεραποστολικό τους ἔργο, εἶναι μεγάλης ἀξίας καί σημασίας. Εἶναι ἀνάγκη ὅλοι ἐμεῖς οἱ φίλοι καί συνεργάτες τῆς Ἱεραποστολῆς νά γνωρίζωμε τίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς, πού συναντοῦν οἱ Ἱεραπόστολοι στά προκεχωρημένα φυλάκιά τους γιά νά συμπαριστάμεθα προσευχητικά στούς ἱερούς ἀγῶνες τους.

Ἀλλά, παράλληλα, καί ἡ κατάθεσις τῶν ἐμπειριῶν καί σκέψεων γιά τήν Ἱεραποστολή ἐκ μέρους τοῦ Πρωτ. π. Γεωργίου Σχοινᾶ, ἐν συνδυασμῷ μέ τήν προβολή slides ἀπό τόν Παν/το Ἀρχιμανδρίτη π. Νεκτάριο Στογιάννη, θά εἶναι ἰδιαίτερη εὐλογία. Ἡ Ἱεραποστολική ζωή καί διακονία εἶναι ἐμπειρική καί βιωματική καί μέ ἐμπειρίες καί βιώματα μόνο ἐκφράζεται καί μεταλαμπαδεύεται.

Καί τό ἐπιστέγασμα τῶν σπουδαίων αὐτῶν εἰσηγήσεων θά γίνῃ μέ τό πολύ ἐπίκαιρο, πολύ οὐσιαστικό καί περισπούδαστο θέμα τῆς εἰσηγήσεως τοῦ προσφιλεστάτου μοι Καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΘ κ.Δημητρίου Τσελεγγίδη, πού εἶναι: «Γιατί εἶναι σήμερα ἰδιαίτερα ἐπίκαιρη καί ἀναγκαία ἡ μαρτυρία τῆς Ὀρθοδοξίας στούς ἐγγύς καί τούς μακράν». Τό θέμα αὐτό εἶναι καίριο καί λίαν ἐπωφελές. Ἀποτελεῖ τήν λυδία λίθο, μέ τήν ὁποία κρίνεται ἡ ποιότητα καί ἡ ἀποτελεσματικότητα τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς. Γιατί Ἱεραποστολή καί Ἱεραποστολική κίνησι, πού δέν εἶναι ὄντως Ὀρθόδοξη εἰς τό ἐγγύς καί τό μακράν περιβάλλον, δέν εἶναι Ἱεραποστολή τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἔχει δυτικοῦ τύπου πρότυπα οὐμανιστικά καί ὄχι Χριστοκεντρικά.

Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὔχομαι ἀπό καρδίας νά εὐλογηθῇ δαψιλῶς παρά Κυρίου Παντοκράτορος τό Ἱεραποστολικό μας αὐτό Συνέδριο. Ἐλπίζω καί πιστεύω ὅτι ὅλα τά Ὀρθόδοξα Ἱεραποστολικά μηνύματα πού θά ἀκουσθοῦν στό τριήμερο αὐτό Ἱεραποστολικό Συνέδριο θά ἐμφυτευθοῦν στίς καρδιές ὅλων μας καί θά μᾶς ὁδηγήσουν σέ μεγαλύτερη ἀφοσίωσι στό Ἱεραποστολικό μας ἔργο.

Ἐπιθυμῶ ἐκ τῶν προτέρων νά εὐχαριστήσω καί νά συγχαρῶ τούς Πανοσιολογιωτάτους καί Αἰδεσιμολογιωτάτους Πατέρας καί εἰσηγητάς τοῦ Συνεδρίου μας, καθώς ἐπίσης καί τούς Ἐλλογιμωτάτους κκ. Καθηγητάς καί εἰσηγητάς τῆς Ἱεραποστολικῆς μας Συνάξεως γιά τόν κόπο, τόν χρόνο καί τήν ἐπιμέλεια τῶν εἰσηγήσεών τους.

Νά συγχαρῶ θερμά τήν ἐρίτιμο Πρόεδρο καί τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., τό Προεδρεῖο τοῦ Συνεδρίου μας, ὡς καί τούς ἀξιοτίμους Προέδρους καί τά Διοικητικά Συμβούλια τῶν Τοπικῶν Ἱεραποστολικῶν Παραρτημάτων γιά τήν συνεργασία τους καί τήν ἄψογη διοργάνωσι τοῦ παρόντος Συνεδρίου. Πρωτίστως νά εὐχαριστήσω καί νά συγχαρῶ τήν Διευθύντρια τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ Λεβαδείας καί τῶν Νεανικῶν Κατασκηνώσεων Ἀράχωβας, μέ τό Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Ἱδρύματος καί τό ἐπιτελεῖο της γιά τήν πολύ καλή καί ἄρτια προετοιμασία καί τήν διακονία τοῦ Συνεδρίου. Νά εὐχαριστήσω ἀκόμη καί ὅλα τά μέλη καί τούς φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς, πού συμμετέχετε στή Σύναξι αὐτή.

Εὐλογημένο παρά Κυρίου καί ἐπιτυχημένο νά εἶναι τό Συνέδριό μας αὐτό.

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Σεβασμιότατοι
Άγιοι Πατέρες
Ελλογιμότατοι κ.κ. καθηγητές
Αγαπητοί Συνεργάτες
και φίλοι της Ιεραποστολής
Κύριοι Πρόεδροι των Παραρτημάτων
του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Σας ευχαριστούμε όλους που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας και παρευρίσκεσθε στη σύναξή μας.

Η παρουσία Σας εδώ αποτελεί ηθική και ουσιαστική ενίσχυση σε εμάς, όπως άλλωστε και στη ζωή και τη δράση της Εκκλησίας στις Ορθόδοξες Ιεραποστολές ανά την Οικουμένη.

Το θέμα του Συνεδρίου είναι «Εκκλησία και Ιεραποστολή». Οι εκλεκτοί ομιλητές μας θα μας παρουσιάσουν διάφορες πτυχές του θέματος. Η επιλογή του έγινε από την επιτροπή γιατί μας προβληματίζει και μας στενοχωρεί η ασαφής και εσφαλμένη αντίληψη ημών των Ορθοδόξων για την παγκόσμια εξάπλωση του Χριστιανισμού και ιδίως της Ορθοδοξίας.

Γνωρίζουμε αόριστα ότι σε όλες τις χώρες του κόσμου υπάρχουν χριστιανικές Εκκλησίες και μας καθησυχάζει ο αριθμός των δισεκατομμυρίων Χριστιανών (2.173.183.40 σε σύνολο 6.721.105.495 πληθυσμού της γης), ενώ πιστεύουμε ότι ο κόσμος είναι πλέον χριστιανικός και όχι ειδωλολατρικός, όπως ήταν τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες.

Εξετάζοντας όμως την παγκόσμια στατιστική των θρησκειών διαπιστώνουμε ότι μόνο το 1/3 του πληθυσμού της γης είναι χριστιανοί (όλων των δογμάτων και αιρέσεων), που σημαίνει ότι

περισσότεροι από τα 2/3 των ανθρώπων αγνοούν τη σωτηριώδη Χριστιανική αλήθεια, ακολουθούν ποικίλες ιδεολογίες και ψευδοθρησκείες, είναι ειδωλολάτρες, ενώ το 15% δηλώνουν άθεοι. Όσον αφορά τον αριθμό των Ορθοδόξων είναι πολύ μικρός.

Στην Ασία την πολυπληθέστερη ήπειρο, με πληθυσμό 4.001.623.990 ενώ οι Χριστιανοί όλων των δογμάτων είναι μόλις 9% των Ασιατών, οι Ορθόδοξοι είναι το 0,40%.

Πολλά είναι τα ερωτήματα:

1. Γιατί οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί δείχνουμε τόση αδιαφορία, για τα δισεκατομμύρια των συνανθρώπων μας που δεν γνωρίζουν τη Χριστιανική διδασκαλία, ενώ οι ψυχές τους διψούν και ζητούν να μάθουν την αλήθεια και για τη σωτηρία των οποίων ενανθρώπισε ο Υιός και Λόγος του Θεού;

2. Γιατί δεν βγαίνουμε από τα όρια

των κλειστών, περιχαρακωμένων κοινοτήτων, δεν υπερβαίνουμε τις προκαταλήψεις, τους δισταγμούς, τις φοβίες μας για να δώσουμε όσο μας είναι δυνατόν, από κοινού τη μαρτυρία του Αναστάντος Κυρίου;

3. Έχουμε οικονομική κρίση και «διψάει η αυλή μας» δικαιολογούμαστε. Έχουμε αντιληφθεί ότι η αποστολικότητα βρίσκεται μόνιμα στο D.N.A. της Εκκλησίας, είναι εγγενές της στοιχείο. Που είναι το πνεύμα και ο ζήλος των Αποστόλων και των μετέπειτα Ιεραποστόλων; Κήρυξαν την αλήθεια του Ευαγγελίου σε ευνοϊκές οικονομικά και κοινωνικά συνθήκες;

4. Στις μέρες μας οι υπάρχοντες πυρήνες της Ορθόδοξης Ιεραποστολής ανά την οικουμένη λόγω της οικονομικής κρίσης έχουν σοβαρά προβλήματα λειτουργίας (μισθοί ιερέων, βοήθεια αναξιοπαθούντων, σχολεία, ιατρεία, οικοτροφεία, ορφανοτροφεία κ.λπ.). Ποια η μέριμνά μας για τη συνέχιση και προαγωγή του Ιεραποστολικού έργου;

5. Στην εποχή μας παρατηρείται το φαινόμενο «τα έθνη» να έρχονται προς εμάς, με τις μεταναστεύσεις ατόμων από διάφορες χώρες, κοντινές ή μακρινές. Ενώ δραστηριοποιηθήκαμε στον τομέα της φιλανθρωπίας δεν γίνεται το ίδιο, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, στον τομέα της Ιεραποστολής, της κατηχήσεως δηλαδή των μεταναστών.

Ποια από μέρους μας σύμπραξη στο σωτηριώδες έργο του Θεού για τον άνθρωπο, για τον οποίο «Χριστός απέθανε» (Ρωμ. ε΄ 8, Κορινθ. ε΄ 14) «ίνα και τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα συναγάγει εις εν»; (Ιωάν. ια΄ 52).

6. Εφόσον η Ιεραποστολή είναι η βασική διακονία της Εκκλησίας, είναι το μείζον θέμα, καθόσον «Εκκλησία χωρίς Ιεραποστολή, είναι Εκκλησία χωρίς αποστολή», γιατί «υποβαθμίσαμε» και «ευτελίσαμε» τη «μαθητεία των εθνών» στην πενιχρή για τα δεδομένα υλική και πνευματική «ενίσχυση» των Ιεραποστολικών κλιμακίων η οποία επαφίεται στον «οβολό» των πιστών;

7. Ποια η μέριμνά μας να υπάρξουν ικανά στελέχη που θα πλαισιώσουν όχι μόνο τα ήδη υπάρχοντα Ορθόδοξα Ιεραποστολικά κλιμάκια ανά τον κόσμο, αλλά ακόμη και τα «μετόπισθεν», που συμπαρίστανται και έρχονται αρωγοί στην ιεραποστολική διακονία;

8. Γιατί οι ετερόδοξοι (Καθολικοί - Προτεστάντες) δρουν οργανωμένα και διαθέτουν χιλιάδες ιεραποστόλους, μοναχούς και λαϊκούς για τη διάδοση των κακοδοξιών τους, ενώ οι πολυπληθείς Ορθόδοξες τοπικές Εκκλυησίες με πλήθος κληρικών και μοναχών και Θεολόγων, περιορίζονται (προετοιμασμένοι βέβαια και με ορθή εκκλησιαστική συνείδηση) για να εργασθούν αποστολικά και σε άλλους τόπους, να ενισχύσουν υπάρχοντες μικρούς Ορθόδοξους πυρήνες;

Θα πρέπει πάντως να αναφερθεί ότι υπάρχουν και ιεράρχες, λίγοι δυστυχώς, που επιδεικνύουν προσωπικό ενδιαφέρον για την Ορθόδοξη Ιεραποστολή, ενισχύοντάς την είτε με την αποστολή κληρικών είτε με την προσφορά ειδών και χρημάτων ή τη δημιουργία Συλλόγων Φίλων της Ιεραποστολής. Ανάλογη προσφορά υπάρχει και από μέρους Ι. Μονών. Τελειώνοντας, τονίζουμε ότι το Ευαγγέλιο της σωτηρίας, που απευθύνεται στους πάντες και μεταμορφώνει τα πάντα είναι έργο όλης της Εκκλησίας (κληρικών και λαϊκών). Το ιεραποστολικό έργο είναι κατ' εξοχήν θεάρεστο, εφόσον, όπως λέγει ο Κύριος «χαρά έσται εν τω ουρανώ» για τη σωτηρία και μιας μόνο ψυχής (Λουκ. 15, 7). Γι' αυτό η ευθύνη όλων μας είναι μεγάλη.

Μαρία Γεωργούλα
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ.κ. Γεώργιος ευλογεί και κηρύττει την έναρξη του 19ου Συνεδρίου Ορθοδόξου Ιεραποστολής του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Η κα Αικατερίνη Παπακωνσταντίνου, Γεν. Γραμματεύς του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καλωσορίζει τους συνέδρους και τους παρουσιάζει το πρόγραμμα.

Ο κος Κωνσταντίνος Νιάρχος, καθηγητής της Αρχαίας Ελληνικής & Βυζαντινής Φιλοσοφίας στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών αναπτύσσει στο συνέδριο το θέμα: «Χριστιανική - φιλοσοφική ηθική καί Ιεραποστολή».

Ο π. Γεώργιος Μούλτος ο οποίος διακόνησε την ιεραποστολή στην Ουγκάντα, καθώς επίσης και στην Σαλαμίνα έχει κάνει τεράστιο έργο, απηύθηνε στους συνέδρους σύντομο χαιρετισμό και ιεραποστολικά μηνύματα.

Ο θεολόγος και πρωτοψάλτης κος Νικόλαος Ζαχαριάδης έψαλε μαζί με τον μοναχό π. Χριστόδουλο τον Ύμνο της Αγάπης του Αποστόλου Παύλου σε ήχο πλάγιο πρώτο, που ο ίδιος έχει μελοποιήσει.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

(Παραθέτουμε αποσπάσματα της εισήγησης)

«Ἐκκλησία χωρίς ἱεραποστολή εἶναι Ἐκκλησία χωρίς Ἀποστολή» καί «ἀδιαφορία γιά τήν Ἱεραποστολή σημαίνει ἄρνηση τῆς Ὀρθοδοξίας», ἔγραψε ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1960 ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης καί τώρα Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος.

Εἶναι ἄλλωστε οἱ λόγοι σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος μετά τήν Ἀνάστασή Του ἀπέστειλε τούς μαθητές του στό ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, στό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου σέ ὅλο τόν κόσμο: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28, 19).

Οἱ Ἀπόστολοι σκορπίσθηκαν στόν τότε γνωστό κόσμο γιά νά φέρουν τήν ἀλήθεια τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, τό λόγο καί τή ζωή τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἔγινε ἄνθρωπος, πού σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς», γιά νά ζήσει ὁ κόσμος, ὅπως ἔγραψε ὁ π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν, μιά νέα ζωή αἰώνια καί ἀληθινή, πού ἀρχίζει ἀπό ἐδῶ καί τώρα γιά ὅποιον θά δεχθεῖ τό Χριστό ἀπό ἐδῶ καί τώρα καί ἐκτείνεται στήν αἰωνιότητα.

Τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων, ἡ Ἱεραποστολή συνεχίζεται μέσα στούς αἰῶνες. Ἀφοῦ θυμηθῶ τούς μεγάλους Ἱεραποστόλους τῶν Σλάβων, Ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο (9ο αἰώνα), θά ἔλθω στό σήμερα. Συνεχίζεται μέχρι νά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο «πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ», σέ ὅλο τόν κόσμο. Καί

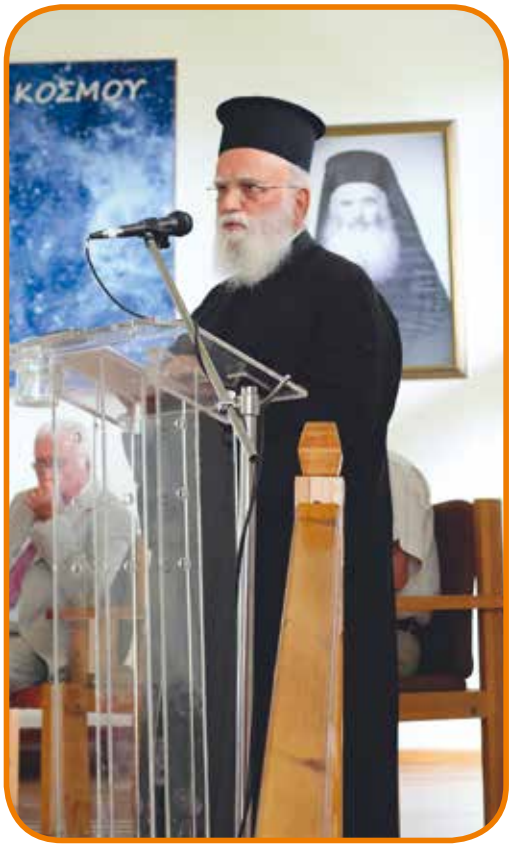

συνεχίζεται μέσα σέ ἀντίξοες συχνά συνθῆκες καί μέ ἀποφασιστική θυσία τῶν Ἱεραποστόλων μας. Καί ἐννοοῦμε βέβαια τῶν Ἱεραποστόλων ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων καί ὄχι μόνο τῶν Ἑλλήνων. Διότι τό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς εἶναι ἡ Ὀρθοδοξία, ἡ ἀνόθευτη πίστη τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του [...].

Σέ πολλές χῶρες ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τρέχει καί νέοι πιστοί συνειδητοί ἑνώνονται στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Σέ *80 περίπου χῶρες* ἀναπτύσσονται ἱεραποστολικές προσπάθειες, οἱ δέ Ὀρθόδοξοι πιστοί σέ ὅλον τόν κόσμο ὑπολογίζονται περίπου κοντά στά 250 ἑκατομμύρια, ἐνῶ ὁ παγκόσμιος πληθυσμός πλησιάζει τά 7 δισεκατομμύρια. Δηλαδή σέ ποσοστά οἱ Ὀρθόδοξοι εἴμαστε 3-4% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Ἑπομένως, ὑπάρχει ἀκόμη δρόμος πολύς γιά τήν Ὀρθοδοξία μας, γιά νά πληροφορηθεῖ ὁ κόσμος ὅλος τήν ὀρθόδοξη χριστιανική ἀλήθεια.

Οἱ ἀγῶνες γίνονται καί τιμοῦμε τούς Ἱεραποστόλους μας. Στόν ἀγώνα τῶν Ἱεραποστολῶν μας συμπαρίστανται οἱ διάφοροι Σύλλογοι σέ ὅλο τόν κόσμο. Προσπαθοῦν νά ἐνισχύουν τό ἔργο τους καί ὑλικά καί πνευματικά. Στήν πατρίδα μας, μέ τά τόσα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολίτες, λειτουργοῦν σύλλογοι Ἱεραποστολικοί μέ ζηλευτό ἀγώνα. Στήν Ἀθήνα, στή Θεσσαλονίκη, στή Πάτρα, στή Λάρισα καί σέ ἄλλες πόλεις, ὅπως καί ὁ δικός μας ἐδῶ Πανελλήνιος Χριστιανικός Ὅμιλος Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς. Μέ τήν ὅποια μικρότερη ἤ μεγαλύτερη συνδρομή καί μέ τήν προσευχή μας, πού εἶναι ἡ πρώτη καί σπουδαιότερη συμπαράστασή μας στίς Ἱεραποστολές.

Ἤδη θέλω νά ἀναφερθῶ σέ κάποια ἀπό τά προβλήματα τῶν Ἱεραποστόλων μας:

α) *Οἰκονομικά:* Εἶναι πολλά, πάρα-πολλά, ὅπως καταλαβαίνουμε, ἀπό τά πιό ἁπλά μέχρι τά πιό σύνθετα οἰκονομικά προβλήματα. Ἀπό τά πιό ἁπλά, λέω, πού εἶναι προβλήματα διατροφῆς καί φαρμάκων. Καί βέβαια οἱ Ἱεραπόστολοί μας γνωρίζουν καλά ὅτι τό βασικό τους ἔργο δέν εἶναι νά γίνουν προσπάθειες κοινωνικῆς πρόνοιας. Τό ἔργο τους εἶναι νά γνωρίσουν τό Χριστό στούς ἀνθρώπους. Λένε μαζί μέ τούς Ἁγίους Ἀποστόλους τό «οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τόν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις» (Πράξ. 6, 2). Ἀλλά θυμοῦνται καί τόν Κύριον, ὁ Ὁποῖος γιά νά διδάξει τόν πεινασμένο κόσμο εἶπε στούς Ἀποστόλους «δότε αὐτοῖς φαγεῖν».

Εἶναι λοιπόν τά θέματα τροφῆς καί φαρμάκων πρῶτα, ἀλλά ὄχι καί τά σπουδαιότερα. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀκολουθεῖ. Γιά τό λόγο αὐτό οἱ Ἀπόστολοι ὥρισαν τούς ἑπτά διακόνους, ὥστε ἀπερίσπαστοι ἐκλεκτοί νά ἐπιδοθοῦν στό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Θεωρῶ ὅτι ὅσοι βοηθοῦν οἰκονομικά, λίγο ἤ πολύ, ὅσο ὁ καθένας μπορεῖ, ὅλοι μοιάζουν μέ τούς ἑπτά πρώτους Διακόνους στό να «διακονοῦν τραπέζαις», στό νά ἀνοίγουν τό δρόμο γιά νά ἐργασθοῦν οἱ Ἱεραπόστολοί μας τόν πνευματικό τους ἀγώνα.

Εἶπα ὅτι τά οἰκονομικά προβλήματα εἶναι ἀπό τά πιό ἁπλά, ὅπως αὐτά πού ἀναφέρουμε, μέχρι τά πιό σύνθετα. Ἐννοῶ ἐκεῖνα τά θέματα πού ἔχουν νά κάνουν ὄχι πιά μέ διατροφή καί φάρμακα, ἀλλά μέ προγράμματα γιά τήν προβολή τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά γίνεται γνωστή ἡ Ὀρθοδοξία καί νά διαφοροποιεῖται ἀπό ἄλλες χριστιανικές ὁμολογίες. Στήν Κορέα, γιά παράδειγμα, πού ἔχω κάποια περισσότερη γνώση, ὁ κίνδυνος νά θεωρεῖται ἀπό πολλούς Κορεάτες ἡ Ἐκκλησία μας ὡς μία ἀπό τίς ἀμέτρητες προτεσταντικές παραφυάδες, ὁ κίνδυνος αὐτός εἶναι καθημερινός, ὅπως καί καθημερινός εἶναι ὁ ἀγώνας τοῦ ἐξαίρετου

Μητροπολίτου π. Ἀμβροσίου καί τῶν συνεργατῶν του νά κάνουν γνωστή τήν Ὀρθοδοξία ὡς τή μόνη πρωτοχριστιανική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἀγώνας αὐτός εἶναι σπουδαῖος καί μεγάλος καί ἀσφαλῶς χρειάζεται καί οἰκονομικές δυνατότητες, πού εἶναι πολύ δύσκολες.

Δηλαδή προγράμματα γιά ἐκδηλώσεις πού θά κάνουν γνωστή τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί παράλληλα προγράμματα γιά κοινωνικό ἔργο, γιά ὑποτροφίες μαθητῶν καί φοιτητῶν, γιά ἀποστολές νέων μέ ὑποτροφίες στήν Ἑλλάδα καί ἄλλα.

β) *Πνευματικά προβλήματα:* Αὐτά εἶναι δυσκολώτερα. Πῶς δηλαδή ἕνας Ἀφρικανός ἤ ἕνας Ἀσιάτης, ἕνας Βουδιστής, ἕνας Ἰνδοϊστής, ἕνας Κομφουκιανός, ἕνας Μουσουλμάνος, πῶς θά ζήσει τή χριστιανική ζωή, ὅταν μέχρι τή βάπτισή του εἶχε ἄλλες προϋποθέσεις ζωῆς.

Γιά παράδειγμα: πῶς ἕνας μουσουλμάνος, πού σύμφωνα μέ τό Κοράνιο μποροῦσε μέ τήν εὐλογία τοῦ Μωάμεθ νά εἶναι παντρεμένος μέ δύο, τρεῖς ἤ τέσσερεις γυναῖκες καί νά ἔχει δύο, τρεῖς, τέσσερεις οἰκογένειες μέ τά παιδιά τους, πῶς θά ζήσει ὅταν βαπτισθεῖ καί γίνει Ὀρθόδοξος Χριστιανός;

Ἐπίσης πρίν ἀπό χρόνια συζητοῦσα μέ ἕνα νέο Ὀρθόδοξο Ἀφρικανό, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐκμυστηρεύθηκε ὅτι κατάγεται ἀπό ἀφρικανική φυλή ἀνθρωποφάγων καί ὅτι ἔχει σχετικούς πειρασμούς, τούς ὁποίους ἀγωνίζεται νά ξεπερνᾶ.

Καί πολλά ἄλλα τεράστια θέματα, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων οἱ Ἱεραπόστολοι χρειάζονται καί τήν ἀκρίβεια τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τή συνετή καί προσεγμένη ποιμαντική ἀντιμετώπιση.

γ) *Προβλήματα ἐθνικῆς καί οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας:* Ὁ σεβασμός τῶν τοπικῶν καί ἐθνικῶν παραδόσεων τῆς κάθε χώρας, στήν ὁποία ἀναπτύσσεται ἡ Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολή, εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά κηρυχθεῖ τό Εὐαγγέλιο καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος σεβάσθηκε τά σεβάσματα τῶν Ἀθηναίων καί βρῆκε τήν εὐκαιρία ἔτσι νά τούς μιλήσει γιά τόν «Ἄγνωστο Θεό».

Ἐπίσης, ἡ ἁγιοπνευματική ἀπόφαση τῆς Συνόδου τῶν Ἀποστόλων ἔκρινε νά μήν ἐπιβάλουν βάρος «πλήν τῶν ἐπάναγκες» (Πράξ. 15, 28).

Οἱ Ἱεραποστολές μας γνωρίζουν ὅτι πέρα ἀπό τό σεβασμό τῶν παραδόσεων τῶν λαῶν, δέν πρέπει νά καλλιεργοῦν ἐθνικιστικές τάσεις. Πηγαίνουμε δηλαδή νά κηρύξουμε Χριστό καί Ὀρθοδοξία καί ὄχι τήν Ἑλληνική ἤ τή Ρωσσική ἤ ἄλλη ἐθνική συνείδηση. Θά ἦταν τραγικό λάθος καί ἁμαρτία νά κάνουμε τά λάθη πού ἔκαναν στό Μεσαίωνα καί στούς νεώτερους αἰῶνες τά Εὐρωπαϊκά δῆθεν χριστιανικά κράτη, πού ἐκμεταλλεύθηκαν τίς ἱεραποστολές τους καί δημιούργησαν εὐρωπαϊκές ἀποικίες μέ τίς μεγάλες συνέπειες τῶν ἀποικιοκρατιῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν.

Ὅταν βρέθηκα στήν Κορέα χάρηκα ἰδιαίτερα, ὅταν εἶδα ὅτι οἱ πινακίδες καί οἱ ἀντιλήψεις ἔλεγαν «Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία στήν Κορέα» καί οἱ σημαῖες ἦσαν ἡ Κορεατική καί ἡ σημαία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου, ἡ γνωστή μέ τό Δικέφαλο Ἀετό.

Ἄκουσα δέ τήν ἐπιθυμία πιστῶν Ὀρθοδόξων Κορεατῶν: κάποτε στό μέλλον οἱ πνευματικοί τους πατέρες καί ὁ Μητροπολίτης τους νά εἶναι Κορεάτες. Καί αὐτό ἐνῶ τρέφουν βαθύτατο σεβασμό, ἀφοσίωση καί ἀγάπη καί στόν πρώην Κορέας, σημερινό Μητροπολίτη Πασιδίας π. Σωτήριο, καί στόν σημερινό Μητροπολίτη τους π. Ἀμβρόσιο.

Σεβαστή καί εὐκταία ἐπιθυμία γιά νά ριζώνει ἡ Ὀρθοδοξία σέ κάθε χώρα.

Ἀξίζει δέ νά ἀναφέρουμε ἐδῶ τήν ἀπόφαση Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου τοῦ 1872 πού καταδικάζει τόν ἐθνοφυλετισμό καί διακηρύσσει τήν Οἰκουμενικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἀνεξάρτητα ἀπό ἐθνικές προελεύσεις καί μέ σεβασμό καί αγάπη στήν πατρίδα μας ὁ κάθε λαός, σημασία στήν Ἐκκλησία μας ἔχει ὅτι ὅλοι εἴμαστε βαπτισμένοι στό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί.

Αὐτό εἶναι καί τό σπουδαιότερο θέμα πού ἔχει νά ἀντιμετωπίσει ἡ μέλλουσα νά συνέλθει καί προετοιμαζομένη Πανορθόδοξος Σύνοδος. Πῶς δηλαδή θά ξεπεράσει τίς ἐθνικιστικές τάσεις τῶν διαφόρων ἐθνικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στήν Εὐρώπη, στήν Ἀμερική καί σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἔχουμε τήν εὐλογία νά *ζοῦμε στή χώρα* μας μέ ριζωμένη τήν Ὀρθοδοξία. Βέβαια γίνεται σήμερα πολύς ἀγώνας ἀπό ἀντίθετες προσπάθειες γιά τό ξερίζωμα τῆς Ὀρθοδοξίας μας.

Ὅσοι πιστοί «στῶμεν καλῶς». Ἄς μένουμε σταθερά συνεπεῖς στήν Ἐκκλησιαστική μας ζωή καί ἄς προσευχώμεθα. Ἄς προσευχώμεθα γιά τήν πατρίδα μας πού χρειάζεται τή δική της τήν «ἐσωτερική», ἄς ποῦμε, Ἱεραποστολή. Τόν εἶπαν εὐαγγελισμό δηλαδή τοῦ λαοῦ μας, γιά νά ξαναβρίσκουμε τό Χριστό καί τήν Ὀρθοδοξία, τή μόνη ἐλπίδα γιά τήν ἐπιβίωσή μας, γιά ἀληθινή ζωή ἀπό ἐδῶ, ὅπως εἴπαμε, καί στήν αἰωνιότητα.

Παράλληλα ὡστόσο στρέφομε τήν προσοχή μας καί τήν προσευχή στήν ἐξωτερική Ἱεραποστολή σέ ὅλο τόν κόσμο, «πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ». Σέ πεῖσμα ἑνός ἀντίθεου οἰκουμενισμοῦ, πού μηδενίζει τό ἀνθρώπινο πρόσωπο καί καταστρέφει κάθε δυνατότητα ἀληθινῆς κοινωνίας.

Σέ πεῖσμα λοιπόν τοῦ σύγχρονου οἰκουμενισμοῦ, ἐμεῖς προσευχόμεθα γιά τήν Οἰκουμενική Ὀρθοδοξία, γιά τή Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Προσευχόμεθα «ἵνα πάντες ἕν ὦσι», ὅπως τό εὔχεται καί τό προσεύχεται ὁ Κύριός μας.

Μακάρι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς νά εἶναι ἑνωμένοι στήν Ὀρθοδοξία μας. Ἐδῶ καταφάσκεται ἡ μοναδική καί ἀνεπανάληπτη ἀξία κάθε ἀνθρώπου, γιά τόν ὁποῖο ὁ Χριστός σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε.

Κάναμε μιά σύντομη περιήγηση στίς χῶρες τῆς Ὀρθόδοξης Ἱεραποστολῆς μας σέ ὅλο τόν κόσμο. Σταθήκαμε σέ κάποια ἀπό τά προβλήματά της.

Ἄς μήν ξεχνοῦμε τόν ἀγώνα τους. Ἄς συμμετέχουμε στήν προσπάθειά τους μέ ὅποιο τρόπο μποροῦμε καί κυρίως ἄς προσευχώμεθα.

Πρωτοπρεσβύτερος
Ἐλευθέριος Χαβάτζας
Θεολόγος - Φιλόλογος

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Στο βήμα του συνεδρίου η πρεσβυτέρα Μαργαρίτα Δαδανού, θεολόγος από την Αλίαρτο Βοιωτίας παρουσιάζει το θέμα: «Δυσκολίες και πειρασμοί που αντιμετωπίζουν οι Ιεραπόστολοι στο Ιεραποστολικό έργο».

Όλοι οι σύνεδροι την Κυριακή συμμετείχαν στην Αρχιερατική Θ. Λειτουργία χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ, πνευματικού Πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και κατόπιν εψάλη επιμνημόσυνη δέηση στο μνήμα του Πνευματικού Πατέρα και ιδρυτή του Ομίλου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κυρού Κωνσταντίνου.

Ο Καθηγητής της Δογματικής Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης παρουσιάζει στους συνέδρους το επίκαιρο θέμα: «Γιατί είναι σήμερα ιδιαίτερα επίκαιρη και αναγκαία η μαρτυρία της Ορθοδοξίας στους εγγύς και τους μακράν».

Οι συντονιστές του συνεδρίου (από αριστερά) κ. Ευστάθιος Σταυριανός, διδάκτωρ γεωπόνος και ο κ.Παναγιώτης Κωτσιόπουλος, στρατηγός ε.α. με άριστο τρόπο έφεραν εις πέρας την διεξαγωγή του συνεδρίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

(Παραθέτουμε αποσπάσματα της εισήγησης)

Σεβασμιότατε, σεβαστοί πατέρες και αγαπητοί μου αδελφοί,

Βρίσκομαι σήμερα κοντά σας κατόπιν προσκλήσεώς σας και με την ευλογία του καθηγουμένου της ιεράς μονής μας σεβαστού γέροντα Ελισαίου. Γεγονός είναι ότι όταν μετέφερα την πρόσκλησή σας στον γέροντα Ελισαίο μου είπε: «Εμείς δεν συνηθίζουμε να πηγαίνουμε σε συνέδρια και ομιλίες, αλλά αφού είναι με την πρωτοβουλία και την φροντίδα του σεβασμιότατου αγίου Κυθήρων δεν μπορούμε να το αρνηθούμε». Έτσι βρίσκομαι σήμερα κοντά σας. Καλά λοιπόν ήρθα αλλά τι να πω σε ένα ακροατήριο το οποίο όλη του την ζωή την έχει αφιερώσει στην ιεραποστολική έκφραση της αγάπης προς τον συνάνθρωπό του; Ο μακαριστός σεβασμιότατος κυρός Κωνσταντίνος, ο ιδρυτής και εμψυχωτής όλου αυτού του έργου, ήταν πράγματι ένας σπουδαίος εργάτης στον αμπελώνα του Χριστού και κανονικός Μητροπολίτης και δοκιμαζόμενος. Όταν ο εργάτης του Χριστού αγαπά τον Χριστό βρίσκει τρόπο να κάνει έργο του αυτή την αγάπη. Εγώ είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω όταν επισκέφτηκε την Ιερά Μονή μας στο άγιο όρος. Η όλη του συμπεριφορά σου θύμιζε άνθρωπο του Θεού, μεστών λόγων και έργων προς δόξα Θεού και μόνο του Θεού. Τον εαυτό του τον είχε ταπεινωμένο για να φαίνεται μόνο ο Θεός. Το συνέδριο λοιπόν αυτό έχει θέμα «Εκκλησία και Ιεραποστολή» και εγώ πρότεινα ως θέμα για εισήγηση «Εκκλησία και εσωτερική

Ιεραποστολή». [...] Χρησιμοποιώντας τον όρο ιεραποστολή εννοούμε το κηρυκτικό έργο και την όλη συναφή δραστηριότητα της εκκλησίας μας αφενός μεν προς τους εκτός αυτής, αφετέρου δε προς τους βεβαπτισμένους μεν αλ' εν κακή σχέση ή διάσταση προς αυτή ευρισκομένους. Έτσι στη πρώτη περίπτωση ομιλούμε περί εξωτερικής ιεραποστολής, στη δευτέρα περί εσωτερικής ιεραποστολής. Στην δευτέρα όμως περίπτωση αυτό το έργο το έχει αναλάβει η διοικούσα εκκλησία με το ποιμαντικό και κατηχητικό της έργο. [...]

Κατά τον μακαριστό πατέρα Γεώργιο καθηγούμενο της Ιεράς Μονής του οσίου Γρηγορίου στο άγιο όρος, η εκκλησία από τη φύση της είναι ιεραποστολική. Την αποστολικότητά της ομολογούμε στο

σύμβολο της πίστεως όχι μόνο για τη πιστότητά της στη διδασκαλία και τη παράδοση των Αγίων Αποστόλων, αλλά και για τη διαχρονική της ιεραποστολική παρουσία στο κόσμο. Η εκκλησία μας είναι ταμειούχος της θείας χάριτος και δια των διαδόχων της των αγίων αποστόλων, επισκόπων και ιερέων συνεχίζεται το έργο της. Κηρύττουν Χριστόν Εσταυρωμένο και Αναστάντα, διδάσκουν μετάνοια και άφεση αμαρτιών στο όνομα του Κυρίου. Μέσω της διδασκαλίας και της τέλεσης των αγίων μυστηρίων οδηγούν πλήθος ανθρώπων στη βασιλεία του Θεού. Όλοι οι κληρικοί είναι όργανα της χάριτος, είναι υπηρέτες Χριστού και οικονόμοι μυστηρίων του Θεού. Όλα λοιπόν τα παραπάνω είναι έργα της διοικούσης εκκλησίας. Που χωράει λοιπόν η εσωτερική ιεραποστολή; Το είπαμε στην αρχή. Όταν ο ζήλος ψυχρανθεί, όταν η εκκλησία δοκιμάζεται, τότε ο Θεός χρησιμοποιεί ανθρώπους για τη βοήθεια αυτού του έργου. Σε όλους μας είναι γνωστός ο βίος και το μεγάλο ιεραποστολικό έργο του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού. [...]

Στην εσωτερική ιεραποστολή βασικός παράγοντας είναι ο μοναχισμός. Είμαι μοναχός και μάλιστα αγιορείτης και απλά θα ήθελα να πω πώς βοηθάει ο μοναχισμός στην εσωτερική ιεραποστολή της εκκλησίας. Πριν όμως προχωρήσω σ΄ αυτό το θέμα, θα ήθελα να κάνω μια άλλη προσέγγιση του θέματος μέσω των κατηχητικών σχολείων και της όλης προσπάθειας των ανθρώπων του τέλους του 19ου αιώνος και αρχές του 20ου. Είναι ένα παρεξηγημένο θέμα αλλά το καλό πάντα ο διάβολος προσπαθεί να το αμαυρώσει. Έτυχε και διάβασα ένα βιβλίο που περιέγραφε την εποχή της βαυαροκρατίας μετά τη δολοφονία του πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδας του θαυμαστού Ιωάννη Καποδίστρια. Ένας από τους στόχους τους ήταν το κλείσιμο των μοναστηριών. Όλο το μορφωτικό και κατηχητικό και πνευματικό έργο το έκαναν οι απλοί καλόγεροι. Ο λαός μας συνέδεε την Ορθοδοξία με την ορθόδοξη λατρεία και με την συμμετοχή του σ΄ αυτή. Όσο λοιπόν υπήρχαν μοναστήρια δεν θα μπορούσε να εισχωρήσει το δυτικό κοσμικό πνεύμα στον ορθόδοξο λαό. Έκλεισαν τότε μόνο στη Στερεά Ελλάδα, τη Πελοπόννησο και τις Κυκλάδες περίπου 500 μοναστήρια. Δήμευσαν τις περιουσίες τους κινητές και ακίνητες υπέρ του Υπουργείου Παιδείας και έμειναν οι πτωχοί καλόγεροι άστεγοι, απροστάτευτοι και ο λαός χωρίς παρηγοριά και βοήθεια.

> Το Άγιο Όρος ένας κατ' εξοχήν μοναδικός και μοναχικός τόπος υπήρξε και συνεχίζει να είναι το μεγαλύτερο ιεραποστολικό κέντρο της Ορθοδοξίας, γιατί ο μοναχός χωρίς να βγαίνει στο κόσμο διδάσκει μυστικά την μετάνοια.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που έγραφε το βιβλίο παραθέτοντας μία δημοπρασία. Στο χώρο της αυλής γύρω από την εκκλησία είχαν εκτεθεί η κινητή περιουσία, άγια ποτήρια, εικόνες, σκεύη της εκκλησίας, βαρέλια, άλογα, κατσίκια, κότες, τα πάντα και έπρεπε να γίνει δημοπρασία. Πήγαινε ο λαός ο απλός, ο πεινασμένος, ο αμέσως μετά τη σκλαβιά, ελευθερωμένος και αγόραζε

τα αναγκαία, τα προς το ζην. Πήγαιναν οι Ευρωπαίοι οι φίλοι μας και αγόραζαν τα κειμήλια και τα μετέφεραν στη δύση. Αυτό ήταν το πνεύμα το οποίο ήθελαν να περάσουν εκείνη την εποχή. Είναι πράγματι ντοκουμέντα τα οποία δεν είναι απλά, είναι έγγραφα τα οποία φέρουν την υπογραφή του τότε υπουργού του Μάουερ και του αρχιμανδρίτη Θεοκλήτου Φαρμακίδου. Καταλαβαίνετε πόσο δύσκολα ήταν τα χρόνια. Τότε λοιπόν έστειλαν τους κοσμικούς καλοστεκούμενους μισσιοναρίους για να διδάξουν στο λαό την αλήθεια της δύσεως. Αλλά ο λαός προτίμησε την αμάθεια παρά το διαφωτισμό τους.

Η προσευχή είναι ένας τρόπος με τον οποίο ο μοναχός ασκεί ιεραποστολή. Δηλαδή βοηθάει τις ψυχές να σωθούν.

Βλέποντας όλα αυτά τα δεινά του λαού αλλά και το σκοτάδι που επικρατούσε και βλέποντας πολύ πιο μπροστά ο ενάρετος μοναχός των Καλαβρύτων π. Ευσέβιος Ματθόπουλος έκανε την ορθόδοξη αδελφότητα ΖΩΗ και μπόρεσε να πλησιάσει το λαό και να ετοιμάσει το όλο κατηχητικό έργο. Είχαν λείψει οι καλόγεροι, είχαν δεσμευτεί, είχαν κατηγορηθεί και έτσι μπορούσαν να πλησιάσουν μορφωμένοι άνθρωποι, γι' αυτό χρησιμοποίησε ορθοδόξους θεολόγους. Με τα οικοτροφεία που έκανε βοήθησε στην άνοδο του μορφωτικού επιπέδου της υπαίθρου που λόγω φτώχειας δεν μπορούσαν να στείλουν τα παιδιά τους στις πόλεις να μορφωθούν. Έκανε και πολλά κατηχητικά σχολεία και έτσι αρχίζει να γνωρίζει ο λαός την αλήθεια της εκκλησίας, αφού πλέον είχαν κλείσει τα μοναστήρια. Έχουμε λοιπόν μια εσωτερική ιεραποστολή κάτω από την εποπτεία της διοικούσης εκκλησίας και μια άλλη προσέγγιση των νέων ανθρώπων που είναι το μέλλον του λαού και της εκκλησιάς μας. Ο γέροντάς μας Αιμιλιανός έλεγε: «όποιος αγαπά την εκκλησία πρέπει να μάθει να εργάζεται με τους νέους. Οι νέοι είναι το μέλλον της».

Για όλα αυτά ο σεβασμιότατος θα έχει να μας πει περισσότερα. Εγώ θα σας πω όπως υποσχέθηκα για τη συμμετοχή των μοναχών στην εσωτερική ιεραποστολή της εκκλησίας.

Η μοναχική ζωή είναι κλίση θεία. Κλίση προς απερίσπαστο αφιέρωση στο Θεό και προσπάθεια του ανθρώπου προς επίτευξη της κατά Χριστόν τελειότητας κατά τον ευαγγελικό λόγο του Κυρίου: *«εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι»* (Ματθ.*19,21*). Ο Μέγας Βασίλειος ο κατ' εξοχήν διδάσκαλος και οργανωτής του ορθοδόξου μοναχισμού συνιστά στους μοναχούς την αναχώρηση εκ του κόσμου *«ως ιεραποστολή των δε, τον υποδειγματικόν των βίον εν παντί, ίνα δι' αυτού επαινείται ο μονήρης βίος και το όνομα του Θεού δοξολογείται»*.

Ο Ορθόδοξος μοναχισμός χωρίς να αποστρέφεται το έργο της φιλαληθείας έχει ως σκοπό του και αποστολή την αφοσίωση στο Θεό, την προς Αυτόν αγάπη κατά πρώτο λόγο και κατά δεύτερο την προς τους ανθρώπους αγάπη την οποία εξασκεί και προς τους αδελφούς του μοναχούς αλλά και προς τους προσκυνητές και επισκέπτες του μοναστηριού του. Ο ορθόδοξος μοναχισμός προσφέρθηκε στην ιεραποστολή αλλά δεν αναγνώρισε σε

αυτή την καθ' αυτό προοπτική του. Μοναχοί εργάσθηκαν ιεραποστολικώς, αλλά αυτό υπήρξε ιδιαιτέρα κλίση. Στην ορθοδοξία δεν αναπτύχθηκαν ιεραποστολικά τάγματα, αλλά φανερώθηκαν και λειτούργησαν ιεραποστολικές κλίσεις. Κεντρική θέση του ορθόδοξου μοναχισμού κατέχει η μετάνοια. Ο μετανοών μοναχός αποτάσσεται τον κόσμο απο-

Ένας δεύτερος τρόπος εσωτερικής ιεραποστολής είναι το παράδειγμα της ζωής του μοναχού.

βλέποντας στην κάθαρση από τα πάθη του αποδεχόμενος το θείο φωτισμό και και τη θεία Χάρη. Έτσι δεν μπορεί να προσβλέπει στην διδαχή ούτε να ζητά ιεραποστολική διακονία. Η όλη του όμως βιοτή της μετανοίας είναι ένα ιεραποστολικό κήρυγμα και μήνυμα προς τον κόσμο. Έτσι το Άγιο Όρος ένας κατ' εξοχήν μοναδικός και μοναχικός τόπος υπήρξε και συνεχίζει να είναι το μεγαλύτερο ιεραποστολικό κέντρο της Ορθοδοξίας, γιατί ο μοναχός χωρίς να βγαίνει στο κόσμο διδάσκει μυστικά την μετάνοια. [...]

Η προσευχή είναι ένας τρόπος με τον οποίο ο μοναχός ασκεί ιεραποστολή. Δηλαδή βοηθάει τις ψυχές να σωθούν. Η προσευχή ανθρώπων που έχουν καθαρό βίο είναι πανίσχυρη. Η προσευχή θαυματουργεί. *«πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη»* (Ιακ. 5, 16) [...]. Εσωτερική λοιπόν ιεραποστολή η προσευχή των μοναχών. Έχουμε πολλά παραδείγματα. [...]

Ένας δεύτερος τρόπος εσωτερικής ιεραποστολής είναι το παράδειγμα της ζωής του μοναχού. Ένα παράδειγμα έστω και με την σιωπή αλλά κραυγαλέου κηρύγματος. Τι κηρύσσουν οι απόστολοι δηλαδή οι εργάτες της εκκλησίας μας στα κηρύγματά τους. Τι γράφουν στα βιβλία τους; Τι μας προτρέπουν; Να αγαπάμε το Θεό, να προσευχόμαστε, να πολεμάμε τις κακίες μας, να συμμετέχουμε στα άγια μυστήρια, να μετανοούμε για τις αμαρτίες μας, να είμαστε ταπεινοί, να μην προσκολλούμαστε στα υλικά αγαθά, να έχουμε το πολίτευμα *«ἐν ουρανοῖς»* κτλ. Αλλά τα ίδια ακριβώς δεν κηρύσσει ο μοναχός, όχι με τα έργα του αλλά με το παράδειγμά του;

Κάποτε ήλθαν στο μοναστήρι μας 4 καθηγητές μαθηματικοί. Σε μια συζήτηση που είχα μαζί τους στο αρχονταρίκι τους ρώτησα γιατί ήλθαν στο Άγιο Όρος και σε τι τους βοήθησε. Ένας λοιπόν εξ ονόματος όλων είπε: «και τίποτα άλλο να μην βλέπαμε εις το Άγιο Όρος, που είδαμε πολλά, μάθαμε και αισθανθήκαμε, αλλά το κυριότερο είναι ότι διαπιστώσαμε ότι το ευαγγέλιο δεν είναι ένα βιβλίο ανεφάρμοστο, αλλά στην καθημερινή ζωή του μοναστηριού εφαρμόζεται πλήρως. Άρα στο χέρι μας είναι να σας μιμηθούμε και να εφαρμόσουμε κι εμείς». Άρα λοιπόν ένας τρίτος τρόπος εσωτερικής ιεραποστολής είναι η βοήθεια που προσφέρει το κάθε μοναστήρι στους ανθρώπους που προσέρχονται σ' αυτά. [...]

Κάθε μοναστήρι αποτελεί όαση στην κατάξερη έρημο της παρούσης ζωής και μάλιστα της σύγχρονης. Ειδικότερα για

Ένας τρίτος τρόπος εσωτερικής ιεραποστολής είναι η βοήθεια που προσφέρει το κάθε μοναστήρι στους ανθρώπους που προσέρχονται σ' αυτά.

τις γύρω πόλεις και τα γύρω χωριά κάθε μονή αποτελεί πνεύμονα πνευματικού οξυγόνου. Το Άγιο Όρος αποτελεί πνεύμονα οξυγόνου για ολόκληρο τον Ελλαδικό χώρο, αλλά γενικώς και για την ορθοδοξία. Η πόλη της Θεσσαλονίκης είναι πιο κοντά στο Άγιο Όρος και ως εκ τούτου είναι πιο εμφανή τα σημάδια επιδράσεως του Αγίου Όρους αφού οι μοναχοί βγαίνουν στη Θεσσαλονίκη για τις δουλειές τους. Οι αγρυπνίες που τόσο αρέσουν στον κόσμο έχουν γενικώς γενικευτεί. Οι νηστείες είναι πλέον πιο γνωστές απ' ότι παλιότερα. Υπάρχουν και φαγάδικα με νηστήσιμα φαγητά. Οι νέοι άνθρωποι, έχουν ακούσει, έχουν μάθει, το έχουν επισκεφθεί, το έχουν αγαπήσει και πολλοί το επιλέξανε και ως τρόπο για το υπόλοιπο της ζωής τους. Και μια μοναχική κλίση είναι ένα ιεραποστολικό μήνυμα μέσα στο σύγχρονο κόσμο.; [...] Παλιότερα ίσως το μοναστήρι ήταν μια καταφυγή για κάποιον. Σήμερα είναι μια επιλογή γι' αυτό και μπορεί να είναι και ένα ιεραποστολικό μήνυμα. Θα σου φέρνει αδιαλείπτως αυτή η επιλογή του φίλου, του γνωστού, σωτήρια ταραχή και αγία ανησυχία. Θα σε ελέγχει συνεχώς. [...]

Η αρετή του μοναχού γίνεται αφορμή πνευματικού αγώνος για κάθε έναν που αγαπά τον Θεό και ποθεί τη σωτηρία του. Γενικά προβληματισμός για κάποιον που αμφιβάλλει για την πίστη του και τον σκοπό της ζωής του. Θα σκέπτεται τη ζωή του μοναχού σε στιγμές πικρίας και απογοητεύσεως από των του κόσμου τερπνών και θα διερωτάται: μια πίστη που εμπνέει τέτοιες θυσίες μήπως δεν είναι απλό πλάσμα της φαντασίας; Μια πίστη που σε κάνει ευτυχισμένο όταν αρνείσαι τα πάντα και απορρίπτεις ότι οι άλλοι θεωρούν σπουδαίο, δηλαδή ηδονές, χρήματα, ανέσεις, προβολή, δόξα κλπ, μήπως έχει την αλήθεια; Μήπως δεν τελειώνουν όλα εδώ; Μήπως υπάρχει ζωή μετά θάνατον; Μήπως ότι λέει το ευαγγέλιο είναι ο μοναδικός τρόπος ζωής και επιτυχίας του ανθρώπου;

Και θα ήθελα να τελειώσω με τη μεγάλη προσφορά στην εσωτερική ιεραποστολή της εκκλησίας μας των μεγάλων σύγχρονων γεροντάδων. Ουδέποτε ο Θεός άφησε αμάρτυρον την παρουσία Του. Όταν όλα φαίνονται να διαλύονται τότε το χέρι του Θεού βγάζει μάρτυρες της παρουσίας Του. Στα χρόνια της ειδωλολατρίας τους άγιους μάρτυρες. Στα χρόνια των αιρέσεων τους μεγάλους Πατέρες και φωστήρες της εκκλησίας μας. Στα χρόνια της δουλείας πλήθος αγίων τοπικών που στήριξαν το λαό του Θεού, έχτισαν μοναστήρια τα οποία μέχρι σήμερα φέρνουν το μήνυμα της σωτηρίας στους ανθρώπους. Στα χρόνια του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, όπως είπαμε, φωτισμένους ανθρώπους που ανέπτυξαν το μεγάλο κατηχητικό έργο και στα δικά μας χρόνια πλειάδα γεροντάδων που βοήθησαν και βοηθούν στην εσωτερική ιεραποστολή της εκκλησίας.

Για να υπάρχει εξωτερική ιεραποστολή πρέπει να υπάρχει εσωτερική αναγέννηση. Για να υπάρξει μεταφύτευση πρέπει να υπάρχει φυτώριο. Ο μακαριστός πλέον πατήρ Γεώργιος καθηγούμενος της Ι.Μ. του Οσίου Γρηγορίου έγραφε: *«Πώς θα υπάρξει Ορθοδοξία στο μέτωπο της εξωτερικής Ιεραποστολής αν δεν υπάρχει εντονότερη βίωσή της στα μετόπισθεν;»* [...]

Ο λόγος τους έγινε εφαλτήριο για να προχωρήσουμε τον αγώνα μας. Θα αναφέρω ενδεικτικώς μερικά γνωστά ονόματα:

Ο **άγιος πλέον Ιουστίνος ο Πόποβιτς** δεν είναι ο κατεξοχήν

ιεραπόστολος της δοκιμαζομένης εκκλησίας της Σερβίας; Η ζωή του δεν ήταν μαρτυρική και ως προς τον προσωπικό του βίο, αλλά δεν έγινε συγχρόνως και ένας μάρτυρας του Θεού για τον πιστό του λαό; Πόσοι μαθητές του σήμερα δεν τιμώνται με το αρχιερατικό αξίωμα άξιοι διάδοχοί του τόσο της ζωής του όσο και της μεγάλης θεολογικής κατάρτισής του. Όλοι αυτοί εργάζονται ιεραποστολικώς και ποιμαντικώς.

Ο μακαριστός πλέον πατήρ Γεώργιος καθηγούμενος της Ι.Μ. του Οσίου Γρηγορίου έγραφε: *«Πώς θα υπάρξει Ορθοδοξία στο μέτωπο της εξωτερικής Ιεραποστολής αν δεν υπάρχει εντονότερη βίωσή της στα μετόπισθεν;».*

Ο **άγιος Πορφύριος**, ο νέος, ο καυσοκαλυβίτης, γνωστός εις τους περισσοτέρους μας ως γέροντας Πορφύριος. Δεν ήταν όλη του η ζωή μια ιεραποστολή στην εκκλησία; Και ως εφημέριος στην πολυκλινική αλλά και ως συνταξιούχος εις το ησυχαστήριό του. Οι λόγοι του και ο βίος του δεν είναι αυτά που τροφοδοτούν, παρηγορούν και ενισχύουν σήμερα τόσους και τόσους ανθρώπους όλων των ηλικιών;

Ο **γέροντας Αμφιλόχιος** της Πάτμου δεν ήταν πνευ–ματικός όλων των νησιών της Δωδεκανήσου και μάλιστα μετά την ενσωμάτωσή τους με την Ελλάδα στο τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου; Το πολυσέλιδο βιβλίο με τον βίο του δείχνει πόσο πολύ βοήθησε.

Ο **γέροντας Φιλόθεος** της Πάρου έγινε ο πνευματικός από το Οικουμενικό Πατριαρχείο μέχρι τα απλά χωριά της ηπειρωτικής Ελλάδος.

Ο **γέροντας Γαβριήλ ο Διονυσιάτης** έγραφε εις το παλιό του σύγγραμμα «Λαυσαϊκόν του Αγίου Όρους»: *«εις τα αγροτικά μετόχια εστέλνοντο ως οικονόμοι αγιορείτες πατέρες οι οποίοι εργάζοντο πνευματικώς και ενίσχυον το θρησκευτικό και πατριωτικό φρόνημα των περιοίκων πρωτοστατούντες εις πάσαν σχετική υπέρ τούτον κίνηση.* [...] *Ούτοι οι αγιορείτες ήσαν οι στηρικταί της υπαίθρου, οι καθηγηταί και οι ιεροκήρυκες αυτής εν ταις χώραις της δουλείας».*

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο **γέροντας Ιερώνυμος**, ο ηγούμενος της μονής μας και για χρόνια οικονόμος στο ιερό μετόχι της Αναλήψεως του Βύρωνα των Αθηνών. Αυτός ήταν πνευματικός ολοκλήρου του λεκανοπεδίου. Αυτός στάθηκε ο πατέρας και αδελφός στους πρόσφυγες της Μικρασιατικής καταστροφής. Αυτός έγινε τροφοδότης και παρηγορητής στα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου πολέμου. Αυτός ήταν πνευματικός και εμπνευστής μοναχικών και ιερατικών κλίσεων. Ταπεινός και πράος όπως μας θέλει ο Θεός, έγινε δοχείο της χάριτός Του.

Έχουμε ιεραποστολή και στους κεκοιμημένους αφού η εκκλησία μας δεν τους ξεχωρίζει στη Θεία Λειτουργία.

Και θα τελειώσω με τη σεπτή προσωπικότητα και πανορθοδόξως αγαπητό μας **γέροντα Παΐσιο**. Την προσφορά του θα την αφήσω ασχολίαστο αφού όλοι μας λίγο πολύ έχουμε ακούσει, έχουμε διαβάσει κάτι γι' αυτόν.

Η ζωή του και τα λόγια του δεν αφήνουν αδιάφορους κι αυτούς που θέλουν να φαίνονται σκεπτικιστές και άθεοι. Ρωτήθηκε κάποτε ο γέροντας Παΐσιος, τι έργο προσφέρουν οι ορθόδοξοι μοναχοί που περνούν τη ζωή τους κλεισμένοι σε ένα μοναστήρι ενώ από την άλλοι οι παπικοί μοναχοί και μοναχές τρέχουν από γηροκομείο σε γηροκομείο και ορφανοτροφείο και επισκέπτονται τους φυλακισμένους στις φυλακές. Τότε ο π. Παΐσιος με την καθαρότητα που τον διέκρινε τους είπε: «ο ορθόδοξος μοναχός μπορεί να μην πηγαίνει σε ιδρύματα και γηροκομεία, πηγαίνει όμως σε μια φυλακή που κανένας άλλος δεν μπορεί να πάει. Αυτή είναι η φυλακή της κολάσεως, που ο ορθόδοξος μοναχός μπορεί να βοηθήσει τις ψυχές που βρίσκονται εκεί. Συνεπώς έχουμε ιεραποστολή και στους κεκοιμημένους αφού η εκκλησία μας δεν τους ξεχωρίζει στη Θεία Λειτουργία.

Ίσως σας κούρασαν τα τόσο πολλά καλογερικά που σας είπα. Πιστεύω ότι η προσφορά του μοναχισμού είναι ένα μέρος της εσωτερικής ιεραποστολής στην εκκλησία. Είπα λίγα λόγια για τα κατηχητικά τα φυτώρια των στελεχών της εκκλησίας αλλά και το όλο έργο τους, το έργο της ιεραποστολής. Όλοι μας είμαστε αυτών των κατηχητικών καρπός. Επίσης, νομίζω ένας σημαντικός παράγοντας στην εσωτερική ιεραποστολή της εκκλησίας μας είναι η κάθε χριστιανική οικογένεια. Αυτό είναι ένα μεγάλο θέμα μιας καινούριας εισηγήσεως. Μπορώ να πω με βε–βαιότητα αν δεν υπάρχουν χριστιανικές οικογένειες δεν θα τροφοδοτούνται κα–τηχητικά, δεν θα εμπνέονται μοναχικές και ιερατικές κλίσεις, δεν θα τροφοδοτείται το όλο ιεραποστολικό έργο της εκκλησίας μας, τόσο εσωτερικώς όσο και εξωτερικώς, «τα σα εκ των σων», όπως λέμε στη Θεία Λειτουργία. Μέσα από τη χριστιανική οικογένεια προσφέρουμε στην χριστιανική εκκλησία. Αφού σας ευχαριστήσω θα ήθελα ταπεινώς να ευχηθώ σε όλους να συνεχίσετε την παρακαταθήκη του σεβαστού δικαίου πλέον «ἐν ουρανοῖς» κτήτορος όλης αυτής της προσπάθειας και ο Θεός δια των πρεσβειών του να μας ευλογεί όλους. Ευχαριστώ.

π. Μύρων - Σιμωνοπετρίτης

Αν δεν υπάρχουν χριστιανικές οικογένειες δεν θα τροφοδοτούνται κατηχητικά, δεν θα εμπνέονται μοναχικές και ιερατικές κλίσεις, δεν θα τροφοδοτείται το όλο ιεραποστολικό έργο της εκκλησίας μας.

ΑΝΟΙΧΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛ

Εδώ και έξι μήνες βρίσκεται σε εξέλιξη σε χώρες της Δυτικής Αφρικής - Γουινέα, Λιβερία, Σιέρρα Λεόνε - μια επιδημία του αιμορραγικού πυρετού Έμπολα (EMBOLA). Περισσότεροι από 1600 άνθρωποι έχουν προσβληθεί από τον θανατηφόρο ιό και περισσότεροι από τους μισούς έχουν πεθάνει μέσα σε λίγες ημέρες από ακατάσχετη αιμορραγία.

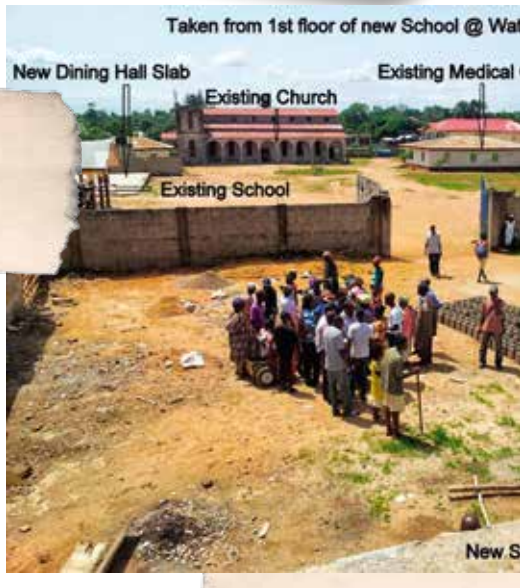

Το κλιμάκιο της ορθόδοξης ιεραποστολής στη Σιέρα Λεόνε (στο Waterloo) που λειτουργεί τα τελευταία πέντε χρόνια ο π. Θεμιστοκλής.

"Δεν θα εγκαταλείψω τη Σιέρα Λεόνε ακόμα και αν προσβληθώ από τον ιό Έμπολα" *δήλωσε στο Ελληνικό Πρόγραμμα της SBS ο ελληνοαυστραλός Ιεραπόστολος π.Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος. Υποστηρίζει ότι , η έστω και για μικρό διάστημα αναχώρησή του από τη Σιέρα Λεόνε, ίσως να προξενούσε τις λάθος εντυπώσεις στους δύο περίπου χιλιάδες ορθόδοξους που υπηρετεί εκεί.*

Ο π.Θεμιστοκλής για να τ πρόγραμμα για την καθη ανάγκη τους να κατεβαίνο μονώσει το όλο συγκρότη τροφίμων (ρύζι, λάδι, ζάχ διανομή υγειονομικού υλ μάσκες προσώπου κ.α.), γι με διάφορες απαραίτητες τα υπάρχοντα κονδύλια γι αυτή την περίοδο.

Ο Όμιλός μας απευθύνει έκκληση για την άμεση ενίσχυση της Ιεραποστολής στη Σιέρα Λεόνε με σκοπ της σίτισης των αναπήρων του Waterloo. Αν δε βοηθήσουμε τώρα, τότε σύντομα το «Χωριό των

ΛΗ ΤΗΣ ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ

Ο ιεραπόστολος π. Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος ζήτησε τη βοήθεια όλων μας για να μπορέσει να προφυλάξει το ποίμνιό του από τον επικίνδυνο ιό. Μέσω των μέσων ενημέρωσης που διαθέτει, ζητά να δωρίσουν γάντια και μάσκες και προσπαθεί απεγνωσμένα να δείξει στους φτωχούς και αγράμματους τι πραγματικά είναι ο Έμπολα και πως να προστατευθούν!

Η κύρια ανησυχία του είναι ότι πολλοί από τους ανάπηρους και ακρωτηριασμένους που στεγάζονται στο «Χωριό των Αναπήρων» στο Waterloo έχουν τη συνήθεια να επαιτούν στους δρόμους της Freetown. Έτσι, εκθέτουν τον εαυτό τους στη μόλυνση από τον Έμπολα, λόγω της συνεχούς επαφής τους με αγνώστους. Έχουν καταστεί ομάδα υψηλού κινδύνου. Αν ένας μόνο από αυτούς μολυνθεί, θα μεταδώσει τον ιό σε ολόκληρο το ιεραποστολικό συγκρότημα στο Waterloo, ενδεχόμενο που θα αποτελέσει καταστροφή, διότι εκεί στεγάζονται και οι οικογένειές τους.

τους αποτρέψει από την επαιτεία, έχει σχεδιάσει ένα μερινή παροχή τροφίμων, που θα εξαλείψει έτσι την υν στην πόλη. Με αυτό τον τρόπο, προσπαθεί να απομα από κάθε έξωθεν επαφή. Πέρα από τις προμήθειες αρη, τοματοχυμό κ.α.) υπάρχει ανάγκη για αγορά και ικού (χλώριο, ιατρικά γάντια, αντισηπτικό σαπούνι, α να γεμίσει η κλινική του ιεραποστολικού κλιμακίου ιατρικές προμήθειες, καθώς επίσης και να ανξηθούν α την κάλυψη των νοσηλίων όσων αρρωσταίνουν κατ'

Επιμέλεια
Μαρία Σταυριανού
Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ό την ανάσχεση της μετάδοσης της νόσου. Υπάρχει άμεση ανάγκη να βρεθούν χρήματα για την κάλυψη Αναπήρων» θα είναι παρελθόν, γιατί όλοι οι κάτοικοι θα έχουν προσβληθεί από τον ιό Έμπολα.

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ ΚΑΙ ΤΗ ΡΟΥΑΝΤΑ

Μετά από μία επίσκεψη στο Μπουρούντι και τη Ρουάντα αντιλαμβάνεται κανείς τί σημαίνει ιεραποστολή σχεδόν από το μηδέν, ιεραποστολή σχεδόν εξ' αρχής.

Μπουρούντι και Ρουάντα δύο χώρες με 20.000.000 κατοίκους πτωχούς, ταλαιπωρημένους μα πάνω απ' όλα

διψασμένους για την Αλήθεια που θα τους ελευθερώσει. Υπεύθυνος για όλο αυτό το λαό ένας επίσκοπος σεμνός ο πατήρ Ιννοκέντιος και 10 ιερείς που μοχθούν νύχτα-μέρα να φέρουν σε επαφή αυτούς τους ανθρώπους με τον Χριστό που είναι η σώζουσα Αλήθεια.

Η ελαχιστότητά μας βρέθηκε εκεί πιο πολύ για να δει τις ανάγκες αυτού του τόπου και για να βοηθήσουμε όσο μπορούμε σ'όλη αυτή την προσπάθεια. Έτσι με τη χάρη του Θεού και την αγάπη των μελών του Φιλανθρωπικού Συλλόγου Άγιος Αλέξιος ο άνθρωπος του Θεού και των ενοριτών μας απ' τον Άγιο Νικόλαο Φιλοπάππου και τον Άγιο Δημήτριο Λουμπαρδιάρη χτίστηκε στη Μπουραμάτα του Μπουρούντι ο ιερός Ναός του Αγίου Αλεξίου του ανθρώπου του Θεού ώστε να χωρέσει την πίστη και την ευλάβεια των εκατοντάδων βαπτισμένων και των πολύ περισσοτέρων κατηχουμένων στην Ορθοδοξία. Αυτοί οι άνθρωποι ζούν μια φτώχεια άλλης τάξεως απ' αυτήν που ορίζουμε εμείς ως φτώχεια. Γι' αυτούς το νερό είναι δυσεύρετο, το καθημερινό φαγητό όχι δεδομένο και σίγουρα ελάχιστο, όσο για φάρμακα, είδη προσωπικής υγιεινής και ένδυσης, τετράδια ή άλλα πράγματα απολύτως καθημερινά για μας, γι' αυτούς είναι κάτι σαν έκτακτη ευλογία του Θεού στη ζωή τους.

Η λιγοστή εκ μέρους μας βοήθεια ήταν γι' αυτούς πανήγυρη. Οι εικονίτσες, οι καραμέλες, τα μπαλόνια και οι μπάλες για τα παιδιά γίνονταν ανάρπαστα με επιφωνήματα χαράς και ευχαρι-

στίας. Αλλά ταυτόχρονα και η συμμετοχή τους στη Θεία Λειτουργία, στις Βαπτίσεις και τους Γάμους ολοπρόθυμη, με τάξη και ευλάβεια. Η ανάγκη τους για κατήχηση και διδασκαλία εμφανής και το ενδιαφέρον τους μέσα από απορίες και ερωτήσεις ζωηρότατο.

Η Ρουάντα επίσης, μία χώρα χωρίς ναό Ορθόδοξο μέχρι τώρα και που ελπίζουμε σύντομα να μπουν τα θεμέλια για τον νέο ναό επ 'ονόματι της Παναγίας της Γοργοϋπηκόου που θα χτιστεί στην Αφρική απ' την αγάπη των ενοριτών μας και των μελών του συλλόγου μας.

Οι Ρουαντέζοι αδελφοί μας διψούν κι αυτοί και ήδη έχουν βαπτιστεί πάνω από 300 και πάμπολλοι είναι κατηχούμενοι. Βρίσκουν στην Ορθοδοξία την αυθεντική διδασκαλία του Χριστού και την απλότητα του Ευαγγελικού μηνύματος που δεν κάνει αποικίες, δεν υποτάσσει, δεν κάνει δούλους αλλά χειραγωγεί προς την εν Χριστώ ελευθερία και τοποθετεί το ανθρώπινο πρόσωπο στο ύψος που του αξίζει. Κι όλα αυτά τα αισθάνονται και τα λένε οι ίδιοι.

Οι χώρες έτοιμες για σπορά και καλλιέργεια του Λόγου του Θεού, οι ανάγκες μεγάλες, οι εργάτες ολίγοι. Ας τρέξουμε να σταθούμε κοντά τους. Ας γίνουμε συνεργοί τους. Συνεργοί του Μεγάλου Σπορέως του Ιησού Χριστού. Ας βγούμε από την βολή μας κι ας κάνει ο καθένας ότι ο Θεός τον φωτίσει και να ξέρουμε ό,τι δεν θα κριθούμε μόνο για τις πράξεις μας αλλά και για τις παραλείψεις μας. Ας μην παραλείψουμε το χρέος μας. Και χρέος μας είναι να μοιραστούμε τα όποια υλικά αγαθά μας με τους αδελφούς μας, αλλά και να διαδόσουμε τον αδαπάνητο Πλούτο της Πίστεώς μας και στην τελευταία άκρη της γης.

Ας σπεύσουμε!

Πρωτοπρεσβύτερος
π. Γεώργιος Σχοινάς

ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ - ΝΗΣΙΑ ΦΙΤΖΙ

Η εξωτερική ιεραποστολή ήταν κάτι στο οποίο δεν είχα εμπειρία έως ότου γνώρισα τον σεβασμιότατο Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας κύριον Αμφιλόχιον Τσούκον ο οποίος με προσκάλεσε να διακονήσω την Ιερά Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας ως καθηγητής βυζαντινής μουσικής.

Τα έργα του Σεβασμιότατου στην Ιερά Μητρόπολη είναι σημαντικά, αφού έχει χειροτονήσει αρκετούς ορθοδόξους χριστιανούς στα νησιά Φίτζι και στη Νέα Ζηλανδία. Έχει ιδρύσει την ορθόδοξη Ιερά Μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στη περιοχή Λεβίν της Βορείου Νέας Ζηλανδίας. Η μονή βρίσκεται σε ειδυλιακή τοποθεσία με γρασίδι, πρόβατα, ποτάμι, λίμνη, ρυάκι και ο σεβασμιότατος έκτισε ένα ναό που είναι το καθολικό της Μονής των Ταξιαρχών Σίτυ Νέα Ζηλανδία. Ο Επίσκοπος Αμφιλόχιος έχει μετατρέψει με εγκαίνια Αγγλικανούς ναούς σε ορθόδοξους. Το σύνολο των ενοριών-ναών στη Νέα Ζηλανδία είναι επτά, ενώ στα νησιά Βιτί Λεβού και Βανούα Λεβού είναι τρεις ενορίες. Η έδρα της Ιεραποστολής στο ιεραποστολικό κέντρο είναι στο Βιτί Λεβού. Στη Νέα Ζηλανδία υπάρχουν μασονικές στοές, Αγγλικανικές Εκκλησίες, Καθολικές Εκκλησίες, μουσουλμανικά τεμένη. Επίσης, υπάρχουν εκτός από την Ελληνική ορθόδοξη Εκκλησία, η Ρωσσική ορθόδοξη Εκκλησία, η Ρουμανική, η Σερβική.

Αξιώθηκα να ψάλλω στην πόλη Ώκλαντ, την μεγαλύτερη πληθυσμιακά πόλη της Νέας Ζηλανδίας στο Νιου Κλίμουθ, στην πρωτεύουσα Ουέλιγκτον που βρίσκεται ο μητροπολιτικός ναός του Αγίου Ανδρέα και τα γραφεία της Ιεράς Μητρόπολης. Στην πόλη Ουαγκανούϊ τελέστηκε Θεία Λειτουργία, σε σπίτι με τοποθέτηση ιερού αντιμηνσίου, σε τραπέζι. Οι ομογενείς ορθόδοξοι Έλληνες της Νέας Ζηλανδίας χάρηκαν με τη βυζαντινή ψαλμωδία που άκουγαν στις διάφορες πόλεις της Νέας Ζηλανδίας. Τις Κυριακές η πρωινή Λειτουργία αρχίζει περίπου στις 9 το πρωί και τελειώνει στις 12 το μεσημέρι.

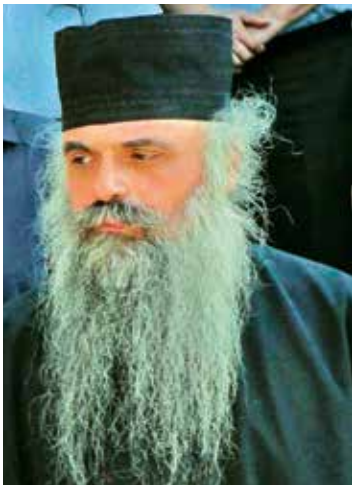

Στο συνέδριό μας παρέστη ο μοναχός π. Χριστόδουλος της Ι.Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου, Μικρομάνη Μεσσηνίας (Μετόχι της Ι.Μ. Μεγίστης Λαύρας Αγ. Όρους) και μετέφερε στους συνέδρους τις προσωπικές του εμπειρίες από την Ιεραποστολή στη Νέα Ζηλανδία και τα νησιά Φίτζι.

Στα νησιά Φίτζι και συγκεκριμένα στο Βανούα Λεβού είναι 36 βαπτισμένοι ορθόδοξοι χριστιανοί σε σύνολο 300 χιλιάδων κατοίκων. Ο ελληνικός ορθόδοξος ναός του Αγίου Νικολάου, με ιερέα τον πατέρα Βαρνάβα είναι στεγασμένος στο ξύλινο σπίτι του ιερέα μέσα σ' ένα δωμάτιο. Παρακάτω από τον ορθόδοξο ναό του Αγίου Νικολάου στο Βανούα Λεβού βρισκόταν ινδουϊστικός ναός. Στο Βανούα Λεβού υπάρχει κοιμητήριο καύσεως νεκρών. Εκεί πριν εκατό χρόνια ήταν ανθρωποφάγοι. Υπάρχουν δύο εχθρικές φυλές: οι Ινδιάνοι και οι Φιτζιανοί. Το ιεραποστολικό κέντρο βρίσκεται στο Βιτί Λεβού, το οποίο έχει δύο χιλιάδες κατοίκους και δύο νέγρους ορθόδοξους ιερείς. Τα νησιά Φίτζι είναι συνολικά 300 με μια οικογένεια το κάθε ένα περίπου.

Ας έχουμε τις πατρικές ευχές του επισκόπου και ας αντευχηθούμε ο Κύριος να τον ενισχύει και να του δίνει την κατ' άμφω υγεία και μακροημέρευση για να επιτελεί το θεάρεστο Ιεραποστολικό του έργο στα πέρατα της γης.

Μοναχός π. Χριστόδουλος

ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

(Παραθέτουμε αποσπάσματα της ομιλίας)

Συμπεράσματα - Ευχαριστίες

Το τριήμερο αυτό Ιεραποστολικό Συνέδριο που ολοκληρώνεται σε λίγο είναι το 19ο ετήσιο και το καθιέρωσε ο ίδιος ο ιδρυτής της ιεραποστολής μας, ο αείμνηστος Κωνσταντίνος.

Όσες φορές και αν βρεθείς εδώ η ψυχή σου σκιρτά και χαίρεται μέσα στην αισθητική του χώρου αυτού. Έχει η ιερότητα του χώρου αυτού ένα ξεχωριστό κάλλος που κάνει την ψυχή σου να ανυψωθεί, να θαυμάσει και να ευχαριστηθεί.

Σιωπή και κατάνυξη στους ναούς και εύηχη η λαλιά της σιωπής των εικόνων που αποπνέουν τα ιερά πρόσωπα που αγιογραφούνται. Στοχασμοί και θάμπωμα ματιών, στη συμμετοχή στις Θείες Λειτουργίες και προσευχές. Ευχάριστους συνειρμούς μας δημιουργούν τα πάντα και εμπεδώνεται μέσα μας μια εικόνα καλύτερης και ανώτερης ζωής, όταν η ψυχή μας υψώνεται προς τον Ουράνιον Βασιλέα. Φόβος Θεού, Ευλάβεια, Ελπίδα. Ώρες πρωινές, ώρες δροσερές με το πρώτο φως του ήλιου να καταυγάζει τις αίθουσες, ακούστηκαν και πάλι εξαίρετες εισηγήσεις με λόγια που και την ψυχή μας άγγιξαν και μας νουθέτησαν, μας δίδαξαν, μας καθοδήγησαν. Άνοιξαν μέσα μας οι δρόμοι της τρυφερότητας και μας έδωσαν την ευκαιρία να διατυπώσουμε χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία σας παραθέτουμε.

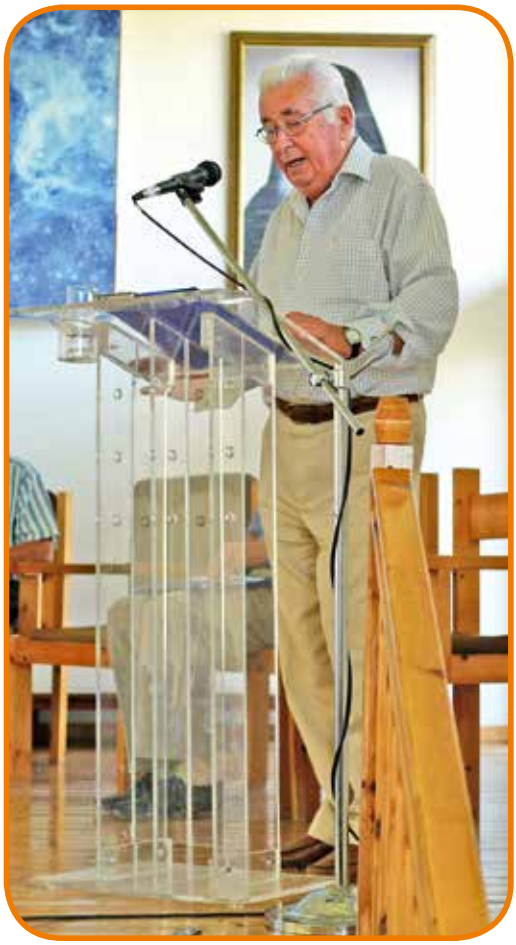

Συμπεράσματα

1ο. Το τριήμερο αυτό Ιεραποστολικό Συνέδριο είναι μια διαμαρτυρία και αντίσταση σε ότι αντιστρατεύεται το σχέδιο της αγάπης του Θεού. Το Συνέδριό μας λοιπόν δεν μπορεί να παραβλέπει το γεγονός ότι εκατομμύρια συνάνθρωποί μας δεν έχουν ακούσει, έστω μια φορά

στη ζωή τους το Χριστιανικό μήνυμα· ότι εκατοντάδες ακόμη φυλές, ύστερα από είκοσι και πλέον αιώνες Χριστιανικής ιστορίας, δεν διαθέτουν στη μητρική τους γλώσσα το Ευαγγέλιο.

2ο. Η γνώμη ότι, εφόσον έχουμε τόσα προβλήματα στον τόπο μας σήμερα, η Ιεραποστολή για μας είναι «πολυτέλεια» είναι λαθεμένη. Η εγωιστική απορρόφηση από τις δικές μας ανάγκες και η αδιαφορία απέναντι στους άλλους, δείχνει ότι η πίστη μας στη μία Εκκλησία έχει υποχωρήσει και μένει μόνο στα λόγια.

Δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε δική μας ερμηνεία του Ευαγγελίου προσθέτοντας ή αφαιρώντας εντολές σύμφωνα με τη δική μας αντίληψη και τις σύγχρονες ανάγκες.

3. Η αξία ενός έργου, κατά την ορθόδοξη αντίληψη, έστω και μικρού, αν γίνεται μόνο «προς δόξαν Θεού» είναι πολύ μεγάλη.

4ο. Το ουσιαστικότερο κίνητρο για ιεραποστολή, τόσο για τα άτομα όσο και για ολόκληρη την εκκλησία, δεν είναι απλά «έργο αλτρουϊσμού», «υπακοή», «χρέος», έκφραση αγάπης, αλλά εσωτερική αναγκαιότητα: «Ανάγκη γάρ επίκειται, ουαί δε μοι εστίν, εάν μη ευαγγελίζωμαι», γράφει ο Απόστολος Παύλος (Α' Κορ. 9-16). Υπαρξιακή προσταγή λοιπόν είναι η ιεραποστολή για τον κάθε γνήσιο Χριστιανό.

5ο. Χωρίς τη Χριστιανική αγάπη, κατά τον εθναπόστολο Παύλο, ούτε η πολυμάθεια και η γνώση ούτε η προφητική, ικανότητα ούτε η ακλόνητη πίστη ούτε η διάθεση ολόκληρης της περιουσίας στους φτωχούς ούτε οι παντός είδους σωματικές δοκιμασίες μπορούν να ωφελήσουν το Χριστιανό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη.

Ευχαριστίες

Ευχαριστούμε θερμά τους εξαίρετους ομιλητές, κληρικούς και λαϊκούς, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και βρέθηκαν κοντά μας. Ανέπτυξαν τα θέματά τους με απλότητα, σαφήνεια και με αριστοτεχνικό τρόπο, ώστε να γίνουν κατανοητοί και να ικανοποιήσουν, κατά τη γνώμη μου, όλους τους ακροατές μας.

Τις θερμότερες ευχαριστίες μας στο Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιο για την προσέλευσή του και το χαιρετισμό του.

Μεγάλη ήταν και πάλι η χαρά μας, γιατί είχαμε κοντά μας το γνήσιο και ακούραστο στρατιώτη της Αγίας Εκκλησίας μας, το Σεβασμιότατο μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων και πνευματικό μας πατέρα κ.κ. Σεραφείμ και τον ευχαριστούμε θερμά.

Ποιες όμως ευχαριστίες αρμόζουν στον Αιδεσιμολογιότατο πατέρα Ελευθέριο Χαβάτζα που βρίσκεται στην υπηρεσία της ιεραποστολής μας από τότε που άρχισε το έργο;

Τι μπορεί να πει κανείς για ένα ιερουργό του Υψίστου που για 46 ολόκληρα χρόνια οργώνει και καλλιεργεί τις ψυχές μας κατά τρόπο που εσείς όλοι γνωρίζετε.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στις ιεροράπτριες των παραρτημάτων που με πολύ κόπο και μεράκι ετοιμάζουν τους χιτώνες και τα ιερά άμφια που προωθούμε στα ιεραποστολικά κλιμάκια.

Ευχαριστούμε, τέλος, και για μια ακόμη φορά τη μανούλα με το επιτελείο της για τη χαρισματική ευγένεια και καλοσύνη τους και για τη φιλοξενία τους, καθώς και όλους, όσοι βοήθησαν για να οργανωθεί και πραγματοποιηθεί το συνέδριο αυτό, όσους μας υπηρέτησαν τόσες ημέρες και θα βοηθήσουν για την καθαριότητα του χώρου και των κοιτώνων της κατασκήνωσης.

Φεύγοντας λοιπόν απόψε από εδώ, αγαπητοί σύνεδροι, αφού γνωρίσαμε και πάλι τα σύγχρονα προβλήματα των ορθοδόξων ιεραποστόλων και αφήσαμε την σκέψη μας να ανατρέξει παντού όπου η ανέχεια, η πείνα και οι αρρώστιες θερίζουν τον κόσμο, οφείλουμε να ευαισθητοποιηθούμε ακόμη περισσότερο και να προσφέρουμε όπου και όπως ο καθένας μπορεί παρά την ηθική και οικονομική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας.

Δημήτριος Γεωργούλας
τ. Λυκειάρχης,
φιλόλογος-συγγραφεύς
Πρόεδρος του 19ου Συνεδρίου

Σας ενημερώνουμε ότι λόγω ελλείψεως χώρου, όλες οι εισηγήσεις και παρουσιάσεις του Συνεδρίου έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

Αναμνηστική φωτογραφία των συνέδρων.

Προς: τον Ελλογ. Καθηγητή Δημήτριο Γεωργούλα
Πρόεδρο 19ου Συνεδρίου Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος
Κατασκηνώσεις Αγίας Ταβιθάς

Αριθμ. Πρωτ. 48/8

Αθήνα, 8 Αυγούστου 2014

Αγαπητέ Πρόεδρε,

Χαίρομαι που και φέτος ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός σας αξίωσε με την ευχή του μακαριστού Γέροντος Κωνσταντίνου να διοργανώσετε το 19ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής, μία από τις σημαντικότερες δραστηριότητες του Πανελλήνιου Χριστιανικού Ομίλου, που δίνει την δυνατότητα στα ευλαβέστατα μέλη του να έρθουν ακόμα πιο κοντά στην Ιεραποστολή, που είναι το κατεξοχήν έργο της Ορθοδόξου Εκκλησίας και δη της ελληνόφωνης.

Όπως οι Απόστολοι του Κυρίου μας πορευθήκανε σε όλα τα γνωστά μέρη της εποχής εκείνης για να διδάξουν το Ευαγγέλιο, έτσι και οι σύγχρονοι Ιεραπόστολοι πορεύονται σε δύσβατες και πολλές φορές εχθρικές περιοχές για να ανάψουν τη φλόγα της Ορθοδοξίας. Για να το πράξουν όμως αυτό χρειάζονται μεγάλη πίστη, ταπείνωση, θάρρος και δύναμη. Όλα αυτά τα αντλούν από την χάρη του Αγίου Πνεύματος, από τις πρεσβείες όλων των Αγίων της Εκκλησίας μας, από τις ευλογίες της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β', από τις ευχές των πνευματικών τους και από τη δική σας αγάπη και φροντίδα.

Είναι γνωστό πως παράλληλα με την εξάπλωση της Ορθοδοξίας στην Αφρικανική ήπειρο, ενδιαφερόμαστε για την προσφορά ανθρωπιστικής βοήθειας αλλά και για την εξασφάλιση άρτιας εκπαίδευσης και ιδιαίτερα τεχνογνωσίας, κάτι που επιτυγχάνεται μέσα από τα πολυάριθμα ιδρύματα του Πατριαρχείου μας. Αυτή η μεγάλη προσφορά εξασφαλίζει στους Αφρικανούς αδελφούς μας όχι μόνο πνευματική πρόοδο αλλά ένα καλύτερο αύριο, μια σταθερή απασχόληση, ελπίδα και αξιοπρέπεια. Συνάμα αποτρέπει τους αδελφούς μας από το να αναζητήσουν δίοδο σωτηρίας στην Ευρώπη, που τις περισσότερες φορές τους οδηγεί σε αδόκητο θάνατο εξαιτίας των αδίστακτων και μοχθηρών σύγχρονων δουλεμπόρων.

Παρακαλώ να συνεχίσετε να στηρίζετε την Ιεραποστολή υλικά και ηθικά, προς Δόξαν Κυρίου αλλά και για να χαίρεται και αγάλλεται η αγνή ψυχούλα του αείμνηστου Μητροπολίτου Κωνσταντίνου. Ιδιαίτερα αυτές τις ώρες θα σας παρακαλέσω να προσευχηθείτε για τους αδελφούς μας της Δυτικής Αφρικής που απειλούνται από τον θανατηφόρο ιό Έμπολα. Δυστυχώς η Προοδευμένη κοινωνία ασχολήθηκε με αυτήν την μεγάλη απειλή αργά και μόνο όταν έφτασε προ των πυλών της Δύσης και της Ευρώπης.

Με αγάπη Χριστού και τις καλύτερες ευχές για ευλογημένο και καρποφόρο πνευματικά συνέδριο.

† Ο Γουινέας Γεώργιος
Εκπρόσωπος του Πατριάρχη Αλεξανδρείας στην Αθήνα

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΝΥΑΣ κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ

Αγαπητοί φίλοι και συνεργοί εν Χριστώ του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής,

Σας ευχαριστώ, θερμότατα, για την ευγενική σας πρόσκληση να παραστώ στο ετήσιό σας συνέδριο, το οποίο διοργανώνεται κάθε χρόνο για ενίσχυση και ενημέρωση της πορείας της σύγχρονης ορθόδοξης ιεραποστολής ανά την οικουμένη.

Σας συγχαίρω, εγκάρδια, για την πρωτοβουλία σας αυτή, που, οπωσδήποτε, δείχνει το άμεσο ενδιαφέρον σας και την προθυμία σας να βοηθήσετε για την εδραίωση της ορθοδόξου πίστεώς μας, με διάφορους τρόπους.

Όπως είναι γνωστό, η εκκλησία μας συνδέεται άμεσα με την ιεραποστολή, όταν ο Κύριος, την ημέρα της Πεντηκοστής, απηύθυνε τους γνωστούς λόγους του προς τους μαθητές του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...» (Ματθ. 28/19). Η εντολή αυτή του Κυρίου εδόθη προς τους μαθητές και αποστόλους του αλλά, διαχρονικά, απευθύνεται και προς όλους εμάς, που ως μέλη της εκκλησίας δεν πρέπει να περιορίζουμε το χαροποιό μήνυμα της Αναστάσεως για τους εαυτούς μας, αλλά να προσπαθούμε να μεταμορφώσουμε τον κόσμο και τους ανθρώπους, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να ανακαλύψουν, μέσα από τα μηνύματα του Ευαγγελίου, τις ρίζες τους, την καταγωγή τους και την ταυτότητά τους. Η ιεραποστολή εκφράζεται μέσα από τη δυναμική της αγάπης και της προσφοράς προς τους συνανθρώπους μας. Αυτή τη στιγμή, επιτρέψτε μου, να θυμηθούμε τους λόγους του Αγίου Ισαάκ του Σύρου: «Για τους Αγίου αγάπη σημαίνει κένωση (ταπείνωση), αυτοπαραίτηση απ' τις δυνάμεις του «εγώ», υπέρβαση του εαυτού μας. Σημαίνει την τέχνη του να δίνεις κι όχι να παίρνεις, να κερδίζεις τη ζωή, δίνοντάς την για τους άλλους, να πέφτεις άπειρες φορές καθημερινά στη φωτιά για την αγάπη των ανθρώπων κι όμως να μη χορταίνεις απ' αυτή σου την προσφορά!»

Η εκκλησία μας είναι ένας ζωντανός θείος οργανισμός, που, ακριβώς, έχει αυτόν τον οικουμενικό χαρακτήρα της αγάπης και της προσφοράς, με αρχηγό τον ίδιο τον Χριστό. Το οικουμενικό πνεύμα της Εκκλησίας μας απευθύνεται προς όλα τα ανθρώπινα δημιουργήματα του Θεού, που όλοι θεωρούνται εικόνες του Θεού - παιδιά του Θεού, αδιακρίτως καταγωγής, χρώματος, φυλής, εθνικότητας, θρησκείας και γλωσσών. Αυτό τον ηγετικό ρόλο η Εκκλησία μας προσκαλείται, και σήμερα, να εφαρμόσει για την ανανέωση, την ανακαίνιση όλων εκείνων που αναμένουν να γνωρίσουν τον Χριστό, των κουρασμένων και ταλαιπωρημένων αδελφών μας, που αναζητούν το φως το αληθινό και την αλήθεια. Το πνεύμα του Θεού κατευθύνει την εκκλησία και τα μέλη της κι έτσι δημιουργείται μια οικογένεια αγάπης, δικαιοσύνης, καταλλαγής και ανεκτικότητας. Η βασιλεία του Θεού και η σωτηρία του ανθρώπινου γένους είναι καθήκον όλων για να επικρατήσει η δικαιοσύνη και η ισότητα, ανάμεσα σε όλους τους λαούς της οικουμένης.

Εμείς, εδώ στον χώρο της Αφρικής ζούμε καθημερινά την αγωνία και τον πόθο των ανθρώπων να γνωρίσουν αυτή τη βασιλεία του Θεού, για να γίνει ο κόσμος καλύτερος και να ενωθεί με τον ίδιο τον Θεό. Η δυναμική αυτής της αγάπης προς τους λαούς της οικουμένης είναι πράξη που τιμά την αποστολή της Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο.

Σας συγχαίρω, ξανά, για το συνέδριό σας, τους ομιλητές και τους οργανωτές, όπως κι αυτούς που το παρακολουθούν με μια θερμή παράκληση. Προσευχηθείτε, βαθιά, με πίστη και φόβο Κυρίου, ώστε η Εκκλησία μας, με τη συμπαράσταση όλων σας να μπορέσει να διακονήσει τους αδικημένους και τους ταλαιπωρημένους αδελφούς μας της Αφρικής.

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής με τον προκαθήμενό του Θεόδωρο Β΄, αγωνίζεται καθημερινά, ακριβώς, για να μπορέσει να εκπληρώσει αυτή τη μεγάλη αποστολή, τη σωτηρία, δηλαδή, ολόκληρου του ανθρώπινου γένους.

Με θερμές ιεραποστολικές ευχές και ευγνώμονες ευχαριστίες για τη συνεχή συμπαράσταση και στήριξή σας,

† Ο Κένυας Μακάριος

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΑΤΙΟΥ, ΑΥΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΙΝΗΣ,
BERAT - SHQIPERI

Πρός τόν Πανελλήνιο Χριστιανικό Ὅμιλο Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ΜΗΝΥΜΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΑΤΙΟΥ, ΑΥΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΙΝΗΣ Κ. Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ 19ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐκκλησία καί Ἱεραποστολή

Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἀγαπητοί μου, εἶχε καί ἔχει πάντοτε ὡς κύριο μέλημά της καί φροντίδα της, τήν Ἱεραποστολή. Τόν εὐαγγελισμό τῶν ψυχῶν. Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί Ἱεραποστολή εἶναι δύο ἔννοιες ταυτόσημες. Ἀπό τότε πού ὑπάρχει Ἐκκλησία, ὑπάρχει καί Ἱεραποστολή. Ὑπάρχει ὡς ἀναπόσπαστο στοιχεῖο τῆς ὑπάρξεως καί τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπό τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἡ Ἐκκλησία εἶχε ἀποδεχθῆ τό ἱεραποστολικό ἔργο ὡς ἕνα φυσικό γεγονός, διότι ἦταν ἕνας τρόπος αὐτοαποκαλύψεως καί αὐτοερμηνείας τῆς φύσεώς της καί τῶν σκοπῶν της μέσα στόν κόσμο.

Πρῶτος ἱεραπόστολός μας ἔγινε ὁ Χριστός, ὁ Μεσσίας, τόν Ὁποῖο στέλνοντας στόν κόσμο ὁ οὐράνιος Πατέρας Του, Τοῦ εἶπε: «Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πραξ. 13,47) Ἐσένα τό Μεσσία ἔχω θέσει νά εἶσαι φῶς τῶν ἐθνῶν, γιά νά εἶσαι πρός σωτηρία ὅλων, ἄνευ διακρίσεως χωρῶν καί φυλῶν, ὡς τά ἔσχατα ἄκρα τῆς γῆς.

Ἀλλά καί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, μετά τήν ἀνάστασή Του, στέλνει τούς Μαθητάς Του, στόν εὐαγγελισμό τῶν ἐθνῶν, στήν ἱεραποστολή, λέγοντας : « Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη»(Ματθ. 28,19). Τό ἴδιο λέει καί σ' ὅλους τούς πιστούς χριστιανούς καί μαθητάς του, διά μέσου τοῦ Ψαλμῳδοῦ : «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ (τοῦ Κυρίου)» (Ψαλμ. 95,2). Νά διακηρύττετε, δηλαδή, συνέχεια καί ἀκαταύπαστα ἀπό τή μία μέρα στήν ἄλλη τή χαρμόσυνη ἀγγελία τῆς σωτηρίας, τήν ὁποία μᾶς χάρισε ὁ Κύριος.

Ἡ μακρά ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει νά παρουσιάσῃ πολλούς ἁγίους Ἀποστόλους, Ἰσαποστόλους, Μάρτυρας, Ὁσίους καί Ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι συνέδεσαν τό ὄνομά τους μέ τήν Ἱεραποστολή. Μεταξύ αὐτῶν ἐξέχουσαν θέση κατέχει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἡ ἱεραποστολή γιά τόν ἅγιο Ἰωαννη τόν Χρυσόστομο δέν ἦταν ἕνα καθῆκον ἔξωθεν ἐπιβαλλόμενον, ἀλλά ἀνάγκη τῆς ἑνωμένης μέ τόν Χριστό ψυχῆς του. Ὅσον στενώτερα συνδέεται ὁ πιστός μέ τόν Χριστό, τήν κεφαλή τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, τόσον ἐντονώτερον αἰσθάνεται τούς ἄλλους χριστιανούς ὡς μέλη τοῦ σώματός του καί τούς ἄλλους ἀνθρώπους ὡς τέκνα τοῦ ἰδίου Πατρός καί ὡς ἀδελφούς του μέ ἀποτέλεσμα νά συμπάσχει μαζί τους.

Ὁ δέ ἰσαπόστολος καί ἱερομάρτυρας ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ἔχοντας ὡς κίνητρο τῆς ἱεραποστολικῆς του ἐργασίας τόν λόγον τοῦ Θεοῦ διακηρύττει : «Σιμά εἰς τά ἄλλα νῦρηκα καί τοῦτον τόν λόγον, ὅπου λέγει ὁ Χριστός μας πώς δέν πρέπει κανένας, χριστιανός, ἄνδρας ἢ γυναίκα, νά φροντίζῃ διά λόγου του μόνον, πῶς νά σωθῆ, ἀλλά νά φρονίζῃ καί διά τούς ἀδελφούς του» (Α΄ Κορ. 10,24).

Χριστιανός πού δέν ἐργάζεται γιά τήν διάδοση τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι μαθητής Του. Εἶναι χριστιανός τῆς καλοπέρασης καί τῶν τύπων, ὄχι τῆς οὐσίας.

Γιά νά γίνουμε ὅμως Ἱεραπόστολοι στούς ἄλλους, πρέπει ἀδελφοί μου νά ζοῦμε καί νά πολιτευώμαστε σάν γνήσια καί ζωντανά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Μόνον ὅταν ξερριζωθῆ ὁ παλαιός ἄνθρωπος ἀπό μέσα μας, μόνον τότε ἠμπορεῖ νά ἔλθῃ ὁ Χριστός νά κατοικήσῃ. Ὅταν ἀδειάσῃ ὁ ἑαυτός μας ἀπό τό σαθρόν του περιεχόμενον τότε

ἔρχεται ἡ χάρις, τότε διαμορφοῦται ὁ νέος ἄνθρωπος, ὁ κατά Χριστόν. Καί μόνον αὐτός ὁ ἀναγεννημένος ἄνθρωπος εἶναι εἰς θέσιν νά κάμῃ πραγματικόν ἱεραποστολικόν ἔργον.

Κάνουμε , λοιπόν, Ἱεραποστολή στό περιβάλλον μας, στήν οἰκογένειά μας, στήν ἐργασία μας, στό Γραφεῖο μας, στό κατάστημά μας, παντοῦ, ὅταν διδάσκουμε μέ τή ζωή μας, μέ τό παράδειγμά μας, μέ τή σωφροσύνη μας, μέ τή δικαιοσύνη, τήν τιμιότητα, τήν εὐσέβεια, καί γενικά, τήν ἀρετή μας. Κάνουμε ἱεραποστολή , ὅταν διαδίδουμε τόν θεῖο λόγο, ὅταν ὁδηγοῦμε τούς φίλους μας, τούς γνωστούς μας, πού ζοῦνε μακρυά ἀπό τό Θεό, στήν Ἐκκλησία, στό κήρυγμα, στήν ἐξομολόγηση, στή χριστιανική ζωή.

Κάνουμε ἱεραποστολή, ὅταν προσευχώμαστε γιά ὅλους ἐκείνους τούς Ὀρθοδόξους Ἱεραποστόλους, πού, κάτω ἀπό δυσκολώτατες συνθῆκες, ἐργάζονται ἱεραποστολικά καί ἀποδοτικά, στά διάφορα σημεῖα τοῦ κόσμου.

Ἄς γνωρίσουμε, λοιπόν, πρῶτα ἐμεῖς, ἀγαπητοί μου, τόν Φωτοδότη Χριστό. Ἄς ἀκτινοβολοῦμε, παντοῦ καί πάντοτε, μέ τά χριστιανικά, μέ τά Ὀρθόδοξα βιώματά μας. Γιά νά μπορέσουμε νά γίνουμε Ἱεραπόστολοι Χριστοῦ, ὁδηγώντας στή σωτηρία ἀθάνατες ψυχές, γιά τίς ὁποῖες «Χριστός ἀπέθανεν» (Ρωμ. 14,15). Ἀμήν.

Μετά πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί ἐγκαρδίων εὐχῶν.

† Ὁ Βερατίου Αὐλώνας και Κανίνης Ἰγνάτιος

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΟΥΑΝΖΑΣ κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Ι. Μητρόπολη Μουάνζας, Τανζανία, 8/8/2014

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Μετά χαράς πληροφορηθήκαμε για την διοργάνωση του 19ου Συνεδρίου Ορθοδόξου Ιεραποστολής του Συλλόγου σας και ολοκάρδια θα συμμετέχουμε κι εμείς νοερά σ' αυτό από την μακρινή Τανζανία.

Το θέμα του είναι επιτυχημένο, καθώς Εκκλησία και Ιεραποστολή είναι νοιες και πραγματικότητες ταυτόσημες και ομοειδείς. Η Εκκλησία γίνεται και υπάρχει μέσα στην ιεραποστολική της δράση και διάσταση και η Ιεραποστολική πράξη είναι η πραγμάτωση και η μαρτυρία της οντότητος της Εκκλησίας.

Ευχόμαστε επιτυχία στο Συνέδριό σας και πλούσια συγκομιδή πνευματικών καρπών προσωπικού αγιασμού και ζωντανής ιεραποστολικής μαρτυρίας για κάθε έναν από τους συμμετέχοντες στο Συνέδριο αυτό.

Μετά πατρικών ευχών και της εν Χριστώ αγάπης.

† Ο Μουάνζας Ιερώνυμος

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΕΑΣ κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

(22-24/8/2014)

Ἀγαπητοὶ καὶ προσφιλεῖς ἀδελφοὶ
καὶ ἀδελφὲς ἐν Κυρίῳ,

Τὸ θέμα τοῦ φετεινοῦ 19ου Συνεδρίου τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς ὑπὸ τὸν γενικὸ τίτλο «Ἐκκλησία καὶ Ἱεραποστολή», εἶναι πραγματικὰ πολὺ οὐσιαστικό, γιατὶ ἡ Ἱεραποστολὴ εἶναι ἡ «ἀνάσα» τῆς Ἐκκλησίας. Μ᾽ ἄλλα λόγια Ἐκκλησία χωρὶς Ἱεραποστολὴ εἶναι, ὡς γνωστόν, «σχῆμα ὀξύμωρο» καὶ ἀναιρετικὸ τῆς ἴδιας Της τῆς φύσης.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἐξέταση τῶν διαφόρων πλευρῶν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος ἀπὸ τοὺς ἀξιόλογους Ὁμιλητὲς τοῦ Συνεδρίου θὰ βοηθήσει τοὺς συμμετέχοντες, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας λάβουν γνώση τῶν ἀνακοινώσεων καὶ συζητήσεων τοῦ Συνεδρίου, στὴν οὐσιαστικότερη κατανόηση τῆς σημασίας τοῦ ἔργου διαδόσεως τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας «τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς». (Ἐφ. 2:17)

Γιὰ τὴν οἰκουμενικὴ διάσταση τοῦ ἔργου τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας, ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος (*Εἰς τὸν Ἰωάννην, Ὁμιλία ξε΄*, 59, 361) διδάσκει τὰ ἑξῆς ἄκρως ἐνδιαφέροντα: «Τί ἐστιν *ἵνα συναγάγῃ τοὺς ἐγγύς, καὶ τοὺς μακράν;* Ἓν σῶμα ἐποίησεν. Ὁ ἐν Ῥώμῃ καθήμενος τοὺς Ἰνδοὺς μέλος εἶναι νομίζει ἑαυτοῦ». Ἐπίσης ὁ Χρυσόστομος (*Εἰς τὸν Ματθαῖον, Ὁμιλία, ιθ΄*, PG 57, 280), ἑρμηνεύοντας τὴν Κυριακὴ Προσευχὴ καὶ τονίζοντας τὴν γενικὴ πληθυντικοῦ τῆς προσευχῆς λέει: «Καὶ πάλιν τὴν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης πρόνοιαν ἕκαστον ἡμῶν τῶν προσευχομένων ἀναδέχεσθαι ἐπέταξεν (ὁ Κύριος). Οὐδὲ γὰρ εἶπε, *Γενηθήτω τὸ θέλημά σου* ἐν ἐμοί, ἢ ἐν ἡμῖν ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς γῆς, ὥστε λυθῆναι τὴν πλάνην, καὶ φυτευθῆναι τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐκβληθῆναι κακίαν ἅπασαν, καὶ ἐπανελθεῖν ἀρετήν, καὶ μηδὲν ταύτῃ διαφέρειν λοιπὸν τὸν οὐρανὸν τῆς γῆς». Ὁ μεγάλος αὐτὸς οἰκουμενικὸς διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας μας προσπαθεῖ μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει νὰ εὐαισθητοποιήσει τοὺς Χριστιανοὺς τῆς ἐποχῆς του, γιὰ νὰ ἐργασθοῦν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Ὁ λόγος του, ἐν προκειμένῳ, εἶναι λίαν χαρακτηριστικός: «Εἰ γὰρ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, πολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς οἰκουμένης». (Ἰω. Χρυσοστόμου, *Λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα,* PG 52, 768).

Ἀφοῦ συγχαρῶ ἐγκαρδίως τοὺς διοργανωτές, τοὺς Ὁμιλητὲς καὶ ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ παρόντος Συνεδρίου, εὔχομαι, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας πατρὸς Σωτηρίου καὶ ὅλων τῶν συνεργῶν τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας μας, καλὴ ἐπιτυχία καὶ πλούσια πνευματικὴ καρποφορία στὶς εὐγενεῖς καὶ θεάρεστες προσπάθειές σας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἰδιαζούσης τιμῆς ἐν Κυρίῳ,

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

ΜΑΤΙΝΑ ΚΟΥΒΟΥΣΗ:
Διακόνισσα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας
Μια πραγματική ιεραπόστολος στις μέρες μας

Το 2008, κατά την επίσημη επίσκεψή του στη Μαδαγασκάρη, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β΄ απένειμε τον τίτλο της διακόνισσας του Πατριαρχείου στη Ματίνα Κουβούση, τονίζοντας ότι ο αρχαιοπρεπής εκκλησιαστικός αυτός τίτλος δόθηκε για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες. Ποιο είναι όμως αυτό το πρόσωπο που τιμήθηκε με τόσο εξαιρετικό τρόπο;

Η Ματίνα Κουβούση γεννήθηκε στην Αυστραλία από Έλληνες γονείς της εκεί Ομογένειας, από τους οποίους, αλλά και από την ευσεβή γιαγιά της Ιλιάδα, πήρε την παραδοσιακή ελληνοχριστιανική αγωγή. Συμμετέχοντας ως μαθήτρια με την οικογένειά της στη ζωή της τοπικής Εκκλησίας, γνώρισε τον προικισμένο Αρχιμανδρίτη π. Νεκτάριο Καλλή, ο οποίος καλλιέργησε την πνευματική φλόγα μέσα της. Όταν δε εκείνος μετέβη ως Ιεραπόστολος στη Μαδαγασκάρη, η Ματίνα τόσο ενθουσιάστηκε, που προσφέρθηκε να τον ακολουθήσει. Όμως και ο ίδιος ο Νεκτάριος όσο και οι γονείς της δεν ενθάρρυναν αυτή τη σκέψη, προτρέποντάς την να ολοκληρώσει πρώτα τις σπουδές της και μετά να πάρει καθοριστικές αποφάσεις για τη ζωή της. Έτσι κι έγινε. Σπούδασε παραϊατρικά επαγγέλματα (βοηθός μικροβιολόγου) και ξεκίνησε να εργάζεται, όμως το ενδιαφέρον της για την Ιεραποστολή στη Μαδαγασκάρη αυξανόταν όσο ο καιρός περνούσε. Είχε γίνει πια το όνειρο και ο πόθος της. Μάλιστα το γεγονός ότι και η δυναμική γιαγιά της συμμετείχε ενεργά στο έργο αυτό, και από κοντά και από μακριά, λειτούργησε διεγερτικά στον ενθουσιασμό της Ματίνας.

Και μόλις οι συνθήκες το ευνόησαν, ταξίδεψε στη Μαδαγασκάρη, προσωρινά και δοκιμαστικά στην αρχή. Η ίδια όμως ήταν αποφασισμένη να ζήσει εκεί και να αφιερώσει ανιδιοτελώς όλη τη ζωή της, αφήνοντας πίσω οικογένεια, εργασία, τις ανέσεις του πολιτισμού και κάθε διαφορετικό όνειρο και προσδοκία του παρελθόντος, προς χάριν των ελαχίστων αδελφών μας.

Η υλοποίηση της απόφασης ήταν σίγουρα πολύ δύσκολη. Νέα κοπέλα σε τριτοκοσμική χώρα με άγνωστη γλώσσα, άλλο κλίμα και πρωτόγονες συνθήκες ζωής. Η νοσταλγία και ταυτόχρονα οι ενδοιασμοί των δικών της δεν την έκαναν να ζυγίσει και να εγκαταλείψει το στόχο της. Έγινε ένα με το θαυμαστό και τερά-

στιο έργο που επιτελείτο στη νέα της πατρίδα και με τον υπεράνθρωπο αγώνα του Επισκόπου, πλέον, Νεκταρίου, στον οποίο συμπαραστάθηκε ολόψυχα. Προσαρμόστηκε στις νέες συνθήκες, εκπαιδεύτηκε για τις καινούργιες ανάγκες και εργάστηκε ακούραστα για χρόνια, με προθυμία να εξυπηρετήσει και να διευθετήσει κάθε στιγμή την κάθε κατάσταση διεξοδικά, αλλά και διακριτικά. Μέχρι που ήρθε η πιο τραγική, ίσως, μέρα για το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και τη Μαδαγασκάρη ειδικότερα: Η 11η Σεπτεμβρίου 2004, οπότε με την πτώση του μοιραίου αεροσκάφους, όλα πήραν δραματικές διαστάσεις. Ορφανό το Πατριαρχείο, ορφανή και η Επισκοπή, απερίγραπτη θλίψη για την ξαφνική απώλεια του πνευματικού της πατέρα και θεμελιωτή της όλης Ιεραποστολικής προσπάθειας. Συγχρόνως απόγνωση στον τοπικό κλήρο και το ορθόδοξο ποίμνιο, που βρέθηκαν έξαφνα χωρίς ποιμένα, μετέωροι, αγωνιώντας για το μέλλον της εκκλησιαστικής της ζωής. Τότε η Ματίνα επιστράτευσε όλες τις δυνάμεις της, αποσιώπησε το βαθύ πόνο της και πήρε στα χέρια της την ευθύνη να παρηγορήσει, να στηρίξει, να συντονίσει, να πάρει κρίσιμες αποφάσεις. Δεν διανοήθηκε ούτε στιγμή να εγκαταλείψει τον αγώνα και να επιστρέψει στην Αυστραλία, αλλά παρέμεινε στις επάλξεις, περιμένοντας την επέμβαση του Θεού. Και αυτή ήρθε, με την επιλογή ως νέου επισκόπου Μαδαγασκάρης του ήδη καταξιωμένου Ιεραποστόλου π. Ιγνατίου Σεννή. Ο νέος Επίσκοπος αναγνώρισε πολύ σύντομα στο πρόσωπο της Ματίνας μια πολύτιμη συνεργάτιδα, αφού από την πρώτη στιγμή στάθηκε διακριτικά δίπλα του και τον κατατόπισε με την πείρα της εκεί για πρόσωπα, πράγματα και γεγονότα. Στη συνέχεια της ανέθεσε την εκτέλεση και επίβλεψη πολλών υπεύθυνων δραστηριοτήτων σε τομείς πνευματικούς, κοινωνικούς, φιλανθρωπικούς, οργάνωσης, ενημέρωσης και συντονισμού των κατά καιρούς εθελοντών, επικοινωνίας με Ιεραποστολικούς Συλλόγους στην Ελλάδα και την Αυστραλία. Και κείνη ανταπεξέρχεται πάντα με απόλυτη αφοσίωση και πλήρη ανάλωση της ζωής της στο έργο της Ιεραποστολής, με ενθουσιασμό, συνέπεια και ταπείνωση, προσθέτοντας στην προσφορά της ένα υπόδειγμα ορθόδοξου ήθους προς τους νεοφώτιστους Χριστιανούς. Αλλά και για όλους εμάς που αγαπάμε την Ιεραποστολή, αποτελεί υπόδειγμα Ιεραποστολικής δράσης, που, αν δεν μπορούμε να το μιμηθούμε και να το φτάσουμε, μπορούμε τουλάχιστον να το θαυμάσουμε. Ας προσευχόμαστε ο Κύριος να ευλογεί και να κατευθύνει πάντα τη ζωή και τη διακονία της.

Μαριλένα Καπιδάκη
Ιατρός Γυναικολόγος

Επανειλημμένα προσέφερε τις ιατρικές της υπηρεσίες στην Ουγκάντα, την Τανζανία κλπ.

ΟΙ ΝΕΟΙ «ΔΥΝΑΜΗ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΑ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

Στη σημερινή εποχή πολλοί είναι αυτοί που θεωρούν ότι οι νέοι αδιαφορούν για τα κοινωνικά προβλήματα, λόγω του ατομικισμού που κυριαρχεί. Αυτό συμβαίνει διότι καθημερινά ακούμε για τα ναρκωτικά στα σχολεία, τα βίαια ξεσπάσματα των νέων. Βέβαια, εκείνο που αγνοούμε είναι ότι τα νέα παιδιά αποτελούν μια σημαντική δύναμη στο ιεραποστολικό έργο από τα μετόπισθεν.

Έτσι, για να το κατανοήσουμε καλύτερα θα πρέπει να αναφερθούμε στους τρόπους με τους οποίους συμβάλλουν στην διάδοση του Ευαγγελίου.

Οι νέοι βοηθούν σε διάφορους τομείς με την κατάλληλη χρήση της τεχνολογίας. Συγκεκριμένα, με το διαδίκτυο εκμηδενίζονται οι αποστάσεις, με αποτέλεσμα η συνεχής επικοινωνία με τους ιεραποστόλους να γίνεται εφικτή. Με αυτό τον τρόπο μας δίνετε η δυνατότητα να μαθαίνουμε σε ελάχιστο χρόνο τις διάφορες ελλείψεις και τα προβλήματα που συναντάνε οι ιεραπόστολοι στους τόπους που αγωνίζονται. Επομένως, μπορούμε να δρούμε αμεσότερα διευκολύνοντας αρκετά το δύσκολο έργο τους.

Επιπρόσθετα, πολύτιμη είναι η προσφορά τους στην ενημέρωση των συνανθρώπων μας σχετικά με την ιεραποστολή. Στην σύγχρονη κοινωνία είναι γνωστό ότι κατέχει τεράστια δύναμη η εικόνα και ο ήχος. Λαμβάνοντας αυτό υπόψη μας, κατανοούμε ότι εύκολα μπορούμε να δημιουργήσουμε με τα σημερινά μέσα κάποια ταινία μικρού μήκους ή μια προβολή εικόνων αλλά και οτιδήποτε άλλο που ενημερώνει και ευαισθητοποιεί πολλά άτομα. Με αυτό τον τρόπο όλο και περισσότεροι άνθρωποι αντιλαμβάνονται την σημασία της ιεραποστολής και προσπαθούν να βοηθήσουν με όποιον τρόπο μπορούν.

Επιπλέον, θα ήταν σημαντική παράλειψη να μην αναφερθεί η συμβολή των νέων στις διάφορες μεταφράσεις των πατερικών κειμένων. Στις μέρες μας γίνεται όλο και πιο απαραίτητη η εκμάθηση μίας ή περισσοτέρων ξένων γλωσσών. Συνεπώς, οι νέοι βοηθούν στις μεταφράσεις του Ευαγγελίου αλλά και σε ότι άλλο υποδείξουν οι ιεραπόστολοι. Επομένως, γίνεται λίγο πιο εύκολο το ιερό χρέος όλων των ορθοδόξων χριστιανών για την διάδοση της Αλήθειας σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Ο αγωνιζόμενος σημερινός ορθόδοξος νέος προσφέρει τη ζωή του θυμίαμα ευωδιαστό στο Θεό και η προσευχή του φτάνει άμεσα στον θρόνο του Θεού. Η προσευχή του λοιπόν είναι το κατ΄ εξοχήν μέσο της ιεραποστολής και εφαρμόζει αυτό που ο Όσιος Θεόδωρος ο Σαββαΐτης έλεγε ότι «η προσευχή είναι όπλο πνευματικό και δεν είναι δυνατό χωρίς αυτό να βγει κανείς στον πόλεμο γιατί αλλιώς θα συρθεί αιχμάλωτος στη χώρα των εχθρών».

Ασπασία Ε. Σταυριανού
Φοιτήτρια Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Μηχανικών Η/Υ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΑ ΦΙΛΟΘΕΟ ΖΕΡΒΑΚΟ (1884-1980)

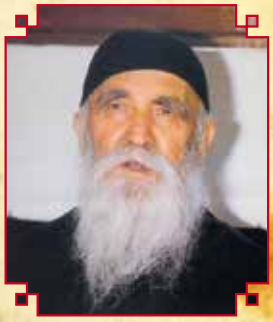

Ὁ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ» διοργανώνει πνευματική ἐκδήλωση μνήμης πρός τιμήν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, Ἡγουμένου τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Λογγοβάρδας Πάρου, μέ τήν συμπλήρωση 130 ἐτῶν ἀπό τή γέννησή του (1884-2014).

Ἡ ἐκδήλωση θά πραγματοποιηθεῖ στίς **30 Νοεμβρίου 2014** ἡμέρα Κυριακή καί ὥρα **5.30** μ.μ. στήν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν (εἴσοδος Ριζάρη 2).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἄνοιγμα ἐκδήλωσης: Βυζαντινή Χορωδία ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Κακουλίδη

❖ ***Χαιρετισμοί:***

1. Ἡ Πρόεδρος τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. **κα Μαρία Γεωργούλα.**
2. Ἐκκλησιαστικοί ἐκπρόσωποι
3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας **κ. Καλλίνικος.**
4. Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ι. Μ. Λογγοβάρδας Πάρου, Ἀρχιμανδρίτης **π. Χρυσόστομος Πῆχος.**

❖ ***Εἰσηγητική ὁμιλία ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφείμ, Πνευματικό τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.***

❖ **Ὁμιλητές:**

1. Ὁ ἱδρυτής τῶν ἐκδόσεων «Ὀρθόδοξος Κυψέλη» **κ. Στυλιανός Ν. Κεμεντζετζίδης,** μέ θέμα: **«Γενικά γιά τήν ὁσιακή προσωπικότητα τοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου».** Προβολή DVD, ὅπου ψάλλει ὁ Γέρων Φιλόθεος
2. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος **π. Θεόδωρος Ζήσης,** Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, μέ θέμα**: «Ὁ Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος ὡς ἀγωνιστής καί ὁμολογητής τῆς Ὀρθοδοξίας».**
3. Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος **π. Γεώργιος Δ. Μεταλληνός,** Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, μέ θέμα: **«Τέκνα τῶν Ἁγίων οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας».**

❖ ***Συντονιστής τῆς ἐκδήλωσης:***
Ὁ Ὁσιολογιώτατος Μοναχός ***π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Δρ. Θ.Φ.***

Παρακαλοῦμε νά τιμήσετε μέ τήν παρουσία σας τήν πνευματική αὐτή ἐκδήλωση, πού ἀναφέρεται στή σύγχρονη ὁσιακή προσωπικότητα τῆς Ὀρθοδοξίας μας, τόν Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο.

Εἴσοδος ἐλεύθερη

ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ

Η ιεραποστολή στην Καλκούτα συνεχίζεται με δυσκολίες λόγω έλλειψης στελεχών. Ο φόρτος εργασίας είναι μεγάλος και η υγεία των στελεχών δεν είναι η καλύτερη, ενώ νέα προβλήματα αναφύονται συνεχώς.

Παρ' όλα αυτά το έργο συνεχίζεται, για όσο ακόμη επιτρέψει ο Θεός. Η ηρωική μοναχή Νεκταρία, αδελφή της Ιεράς Μονής Οσίου Παταπίου-Λουτρακίου αφιέρωσε τη ζωή της στο ιεραποστολικό έργο της Ινδίας με πολλές θυσίες, αλλά και καρπούς πολλούς. Ο Όμιλός μας, χάριν στους ευγενείς δωρητές του που συγκινούνται από το έργο που επιτελείται στο Ορθόδοξο ιεραποστολικό κλιμάκιο της Καλκούτα, στηρίζει οικονομικά τα άτομα που το διακονούν. Ας προσευχόμαστε όλοι να δίνει ο Κύριος υπομονή και δύναμη, φώτιση και διάκριση στα υπάρχοντα στελέχη. Ας προσευχόμαστε επίσης να αναδείξει μια νεαρή, ευσεβή και ικανή συνεργάτιδα, μοναχή ή λαϊκή, για να διακονήσει στο πολύπλευρο έργο που επιτελεί η Ορθόδοξη Εκκλησία μας στην ινδική χερσόνησο.

Παιδιά των ορφανοτροφείων της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στην Καλκούτα

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/04/2014 ΕΩΣ 31/06/2014

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής	**Ποσό**
Αθανασοπούλου Γεωργία	€ 50,00
Αλαφροπάτης Ευάγγελος	€ 50,00
Αλεξάνδρου Αλέξανδρος & Μαρία Ο.Ε.	€ 20,00
Αντωνακοπούλου Ευθ	€ 60,00
Ανώνυμος	€ 1.500,00
Ανώνυμος	€ 10,00
Ανώνυμος	€ 20,00
Ανώνυμος	€ 150,00
Αργυροπούλου Στέλλα	€ 50,00
Αρχιμ/της π. Γρηγ. Χαραλαμπίδης	€ 20,00
Αρχιμ/της π. Χερουβείμ Σουτόπουλος	€ 100,00
Βασιλοπούλου Σούλα	€ 20,00
Βουτσάς Χρήστος	€ 50,00
Γαλήτης Γεώργιος	€ 30,00
Γαχούτη Ευαγ	€ 20,00
Γεροντίτη Μαίρη	€ 20,00
Γιαννοπούλου Μαρία	€ 30,00
Γιαννοπούλου Χαρίκλεια	€ 30,00
Γιασλά Ελένη	€ 20,00
Γκλαβάς Μιχαήλ	€ 50,00
Δαλέτου Γεωργία	€ 50,00
Δαφνή Ναυσικά	€ 100,00
Δέδες Γεώργιος	€ 20,00
Δεμενόπουλος Γεώργιος	€ 30,00
Δρύζη Αικατερίνη	€ 20,00
Ζαχαριάδης Χρήστος	€ 120,00
Ζενίτη Βασιλική	€ 30,00
Ι.Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου	€ 30,00
Ι.Μ. Προυσού	€ 150,00
Ιωαννίδης Π. Αντώνιος	€ 50,00
Ιωάννου Χαρίλαος	€ 35,00
Καζάζη Μαρία	€ 100,00
Καινούργιος Ευριπίδης	€ 30,00
Καλαμαρά Ειρήνη	€ 50,00
Καραγιαννοπούλου Καίτη	€ 50,00
Καραθανάση Μαρία	€ 50,00
Καρατσάλου Ιωάννα	€ 50,00
Καραχάλιου Αλεξάνδρα	€ 100,00
Καρκούλια Αριάδνη	€ 20,00
Καρύδης Προκόπης	€ 30,00
Κατηφόρη Ελένη	€ 20,00
Κίντη Βασιλική	€ 30,00
Κιρκιμτζή Νίκη	€ 5,00
Κογιόνου Παρασκευή	€ 51,54
Κοντούλα Ευμορφία	€ 50,00
Κορίκη Νίκη	€ 70,00
Κοσκορέλου Δέσποινα	€ 30,00
Κοτζαμάνη Τασία	€ 50,00
Κούβελος Ιωάννης	€ 100,00
Λεγάκη Μαίρη	€ 100,00
Μανουσάκη Πιερρίνα	€ 100,00
Μαραβέλη Ελένη	€ 50,00
Μάτσιρας Ιωάννης	€ 10,00
Μπαγλαντζής Σωκράτης	€ 10,00
Μπακάλης Λουκάς	€ 30,00
Μπότη Ουρανία	€ 30,00

Μωραΐτη Ιωάννη	€ 150,00
Νταβά Φωτεινή	€ 30,00
Νταλάκη Βασιλική	€ 50,00
Ντιμιτά Ειρήνη	€ 30,00
Ξένου Αικατερίνη	€ 5,00
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	€ 100,00
Πάνου Δώρα	€ 50,00
Παπαγεωργίου Ευτυχία	€ 10,00
Παπαγιαννόπουλος Γεώργιος	€ 10,00
Πετρίδη Φωτεινή	€ 50,00
Ραγκούση Υβέτη	€ 200,00
Σαλταπίδα Ισμήνη	€ 20,00
Σαμαρζής Παύλος	€ 20,00
Στεργίου Αικατερίνη	€ 20,00
Στεργιούλης Βασίλειος	€ 50,00
Τατάγια Ελένη	€ 150,00
Τζουμπέ Ευαγγελία	€ 100,00
Τομαρά Καλλή	€ 20,00
Τουρλούκης Ιωάννης	€ 20,00
Τσεβά Παναγιώτα	€ 50,00
Τσέκα Σταυρούλα	€ 20,00
Τσιγουρή Αγγελική	€ 50,00
Τσιρακίδου Ελισάβετ	€ 50,00
Τσουμπελή Ασπασία	€ 50,00
Φιλλιπίδη Αμαλία	€ 10,00
Φλώρος Χριστόφορος	€ 20,00
Φούρναρης Νικόλαος	€ 30,00
Φράγκου Αρετή	€ 300,00
Χατζηαθανασίου Αναστασία	€ 50,00
Χούπα Αναστασία	€ 20,00
Χωραΐτου Αναστασία	€ 20,00
Εις Μνήμην	**Ποσό**
Καραχάλιου Αλεξάνδρα εις μνήμην συζύγου Ευγενίου	€ 100,00
Λυρόπουλος Σταύρος εις μνήμην Κλεάνθη Αδαμαντίδου	€ 100,00
Μπακάλη Ελένη εις μνήμην μητρός Ευδοξίας	€ 150,00
π. Μακρυπούλιας Δημήτριος εις μνήμην Ευανθίας	€ 100,00
Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ναών	**Ποσό**
Ανώνυμος	€ 15,60
Ανώνυμος	€ 12,30
Δαφνής Σωτήριος	€ 110,00
Μοσχονά Αικατερίνη	€ 52,00
Σκαφίδα Ελένη	€ 43,18
Ταβουράκη Αναστασία	€ 234,55
Δια Βαπτίσεις	
Κανελάκη Ιωάννα, όνομα Μαρία	€ 60,00
Χρυσού Άννα, όνομα Παρασκευή-Φωτεινή	€ 120,00
Συνδρομές Μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι.	**Ποσό**
Γοργόλη Αντωνία	€ 10,00
Μπέκος Κωνσταντίνος & Μαρία	€ 20,00
Μπέκου Βασιλική & Ιωάννης	€ 20,00
Παπακωνσταντίνου Αικατερίνη	€ 10,00
Σκορδάς Ιωάννης	€ 10,00
Τσάβαλος Γεώργιος & Αθανασία	€ 20,00

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Μήνυμα στο 19ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3
- **19ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Χαιρετισμός της Προέδρου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στο Συνέδριο.....5
  Στιγμιότυπα του Συνεδρίου.....7
  Ορθόδοξη Ιεραποστολή και Προβλήματα (π. Ελευθέριος Χαβάτζας).....8
  Στιγμιότυπα του Συνεδρίου.....12
  Εκκλησία και εσωτερική Ιεραποστολή (π. Μύρων Σιμωνοπετρίτης).....13
- **Ανοιχτό παράθυρο στην Ιεραποστολή της Σιέρα Λεόνε** 20
- **19ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Εμπειρίες από το Μπουρούντι και τη Ρουάντα (π. Γεώργιος Σχοινάς) 22
  Εμπειρίες από την Ιεραποστολή στη Νέα Ζηλανδία - Νησιά Φίτζι (π. Χριστόδουλος).....24
  Λήξη του Συνεδρίου - Συμπεράσματα - Ευχαριστίες 25
- **19ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής - Επιστολές Ιεραποστόλων**
  Ιερά Μητρόπολη Γουϊνέας.....28
  Ιερά Μητρόπολη Κένυας.....29
  Ιερά Μητρόπολη Βερατίου, Αυλώνος & Κανίνης 30
  Ιερά Μητρόπολη Μουάνζας.....31
  Ιερά Μητρόπολη Κορέας.....32
- **Γυναικεία Διακονία στην Ιεραποστολή**
  Ματίνα Κουβούση: Διακόνισσα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας.....33
- **Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς**
  Οι νέοι «δύναμη» της Ιεραποστολής στα μετόπισθεν.....35
- **Ημερίδα Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Εκδήλωση μνήμης για τον γέροντα ΦΙΛΟΘΕΟ ΖΕΡΒΑΚΟ.....36
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά Μέτωπα**
  Μεγάλες οι ανάγκες της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ινδίας.....37
- **Δωρεές Φίλων και Συνεργατών**.....38
- **Περιεχόμενα/Χάρτης**.....39
- **Πρόσκληση στην εκδήλωση του Ομίλου μας της 28ης Οκτωβρίου**.....40

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΆΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο **Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής** σας προσκαλεί
την **28η Οκτωβρίου 2014,** ημέρα **Τρίτη και ώρα 5.30 μ.μ.**
στην αίθουσα της Ιεραποστολής, οδός Τρυγόνος 3 στην Κυψέλη
για να εορτάσουμε την προστάτιδα μας «Αγία Σκέπη»
και την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.
Η κα Χρυσή Τσέντου - Μανωλοπούλου, φιλόλογος
θα προλογίσει την προβολή επετειακού βίντεο με θέμα:

«Το έπος Των Ελλήνων 1940-44»

Σας περιμένουμε να συνεορτάσουμε
με πατριωτικό και ιεραποστολικό παλμό.

Είσοδος ελευθέρα.

Δια το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ — **Μαρία Γεωργούλα**

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ — **Αικατ. Παπακωνσταντίνου**

Σημείωση: Συγκοινωνίες που εξυπηρετούν είναι τα υπ' αρ. 2 καί 4 τρόλεϋ, στάση Άγιος Αθανάσιος.